

ကျေးဇူးတော်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍာတ
မိုးကုတ်ဆရာတော် ဘုရားကြီး
မိုးကုတ်မြို့၌ ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်

လေကွတ်အလုပ်ကိရောင်ကြပါ

(ရှင်နန္ဒက)

(၂၁၂၂၅၉)

ရိုးကုတ်ပိပသာအဖွဲ့၏ပုဂ္ဂ
၅၇၁၁၁၈၂၈၃၈။

အမှတ် ၈၂။ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့

တွင် ရနိုင်ပါသည်။

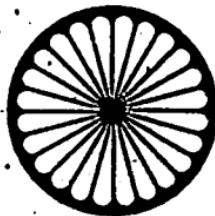
ဖုန်း - ၅၄၁၈၆၀၊ ၇၂၅၁၃၂

ကျေးဇူတ်ရှင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

.မိုးကုတ်ဆရာတ်ဘုရားကြီး

မိုးကုတ်မြို့၌ဟောကြားတော်မူသောတရားတော်

လောကုတ်ခေလုပ်ဂိုဏ္ဍာင်ကြပါ

(၂၁-၂၅၉)

ဘမ္မခွင့်ပြုချက် အမှတ်	- ၅၆ / ၂၀၀၀ (၁)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	- ၆၆ / ၂၀၀၀ (၂)
အကြောင်	- ပထမအကြောင်
အူပ်ရေ	- ၅၀၀၀
ခုနှစ်	- ၂၀၀၀ ခု၊ ၄၇၇၈၂
တန်ဖိုး	- ()

ထူတ်စဝသူ ဦးအောင်ချိုး (မြ-၁၈၃၁)
 မိုးကုတ်ပိုပသုနာတရားစဉ်နှင့်
 လုပ်ငန်းစဉ် ပြန်ပွားရေးအဖွဲ့ ချုပ်။
 အမှတ် ၈၂၏ နတ်မောက်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း - ၅၄၁၈၆၀

ပုန္တိပ်သူ ဦးဝင်းအောင် (မြ ၁၇၁၃၁)
 သန်းထိုက်ရတနာပုန္တိပ်တိုက်၊
 အမှတ် ၈၄/၈၆၊ လမ်း(၅၀)၊
 ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ဖုန်း - ၂၉၈၆၃၄

କେବୁଳ୍ଲେ ତୋର୍ବୁଣ୍ଡ ଆଗ୍ନି ମହାପଦ୍ମିତ
 ମିଃ କୁଠିତ ଶବ୍ଦାତେର୍ବ କୁରାଃ ଗ୍ରୀଃ
 ଆମରପୂରପ୍ରିୟ ହେବା ଗ୍ରୀଃ ତୋର୍ବ ମୁଖ୍ୟା ତଥା ତଥାତେର୍ବ
 “ଯେ କୁଠିତ କୁରା ଯୁଦ୍ଧ କୁଣ୍ଡ ଶ୍ରେଣ୍ଟ ଗ୍ରୀ ତି”
 (ଶ୍ରୀଅଶ୍ଵିନି)
 (J-୨ J-୨୭)

ဒီကန္တဲ့ . . .
 ဒကာ-ဒကာမတွေအား၊ အားမကိုးကောင်းတာတွေ,
 အားကိုးပြီးသကာလဲ မနေပါနဲ့။
 အားကိုးစရာကို၊ အားကိုးကောင်းတာကို အားကိုးပြီး
 သကာလဲ၊ နေပါလို့ ဆိုတာကိုလဲ သွားည့်တည်ကြတော်နဲ့
 ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ၊ အမြင်ကျယ်ကျယ်နဲ့ ကြည့်လိုက်လို့ . . .
 သို့သူတို့ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ပျောပါရတွေ၊ အမေ
 အဖေက သားသမီးစိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ပျောပါရတွေရှိတယ်
 သားသွီးက-အမေအဖေကို ပြန်ပြီးသကာလဲ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ
 ပျောပါရတွေရှိတယ်. . . .

သူတို့ရှိနေလိုက်ရင်လဲ၊ ရှိတဲ့အလုပ်ကို၊ ပြီးဆုံးတဲ့အ

J

လုပ်ကိုတော့မလိုက်ရှာဘူး၊ မပြီးဆုံးတာကိုသာလျှင် စိုးရိမ်
သောက-ဗျာပါရဖြစ်နေကြတယ်လို သွားည့်တည်က်တော်နဲ့
ကြည့်လိုက်တော့ မြင်တော်မူတယ်လို ဒကာ-ဒကာမံတွေ
မှတ်ထားရမယ်... (မှန်ပါ)။

အားကိုးမမှန်စေသားဘူး

အမေကလဲ သားတွေ သွီးတွေ၊ အမေအဖကလဲ၊
သားတွေ သမီးတွေအတွက်ဟာ စိုးရိမ်တယ်၊ သားသမီးတွေ
ကလဲ၊ အမေ အဖခင့်ရော်၊ အိုမင်းပြီဆိုမှုဖြင့် စိုးရိမ်ကြတာ
ဘဲ . . . (မှန်ပါ)။

စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ဗျာပါရဖြစ်ပြီးသကာလ၊ သူတို့တားဖို့
သူတို့သောက်ဖို့ သူတို့နေဖို့ထိုင်ဖို့ အိုမင်ယာတိုက်တာ မြေယာ
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ သူတို့အတွက် အားကိုးအားထားဖြစ်
အောင်တော့ တို့သည်ကားတော့ဖြင့် အမွှအနှစ်ကျွန်ရစ်
အောင် လုပ်မှုဘဲဆို ပြီးသကာလ၊ ဒကာ- ဒကာမံတွေ
တယ်ငဲရှာတာကိုး . . . (မှန်ပါ)။

သားတွေသွီးတွေ မငွေ့ကြဘူးလား . . . (ငဲကြပါတယ်)
သူဗျာတွေသွီးတွေကဲလ အမေအို အဖေအိုတွေက် ဘယ်
စိတ်ချမ်းသာ၊ လက်ချမ်းသာ၊ ထားရပ်မဲ့ဆိုပြီးသကာလ၊
ငဲလုံးကောင်းကောင်းနဲ့ နေကြတာဘဲ . . . (မှန်ပါ)။

နေပတ်၊ နေကြုံဌားသော်လဲ သူတို့ဟာကွာတဲ့ . . .
တကယ်ရှုပ်ပြီးသကာလာ၊ တကယ်ငဲ့တဲ့ အလှုပ်တော့လဲ
မဟုတ်ဘဲနဲ့ သူတို့ဟာသူတို့ ဖောက်ပြန်ပြီးသကာလာ စိုးရိမ်
ကြောင့်ကြ ဗျာပါရဖြစ်နေတာသာရှိတယ်ဆိုပြီး . . . ॥

ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကာ အမေက၊ အဖေ
ကသားသီးအပေါ် အမှားတွေ အားကိုးလုံးထားတာတွေ၊
သားသီးက၊ အမေ အဖေပေါ်မှာ ငဲ့လုံး၊ အားကိုးလုံးထားပြီး
သကာလ ကြောင့်ကြုံဌာပါရတွဲနဲ့နေတာဟာ မမှန်သေးတဲ့
အကြောင်းကို ထုတ်ပြတယ် . . . (မှန်ပါ) ॥

ဒကာ- ဒကာမတွေ အသေအချာ ဉာဏ်နားနဲ့
ထောင်ပါလို့ သတိပေးလိုက်တယ် - နော် . . . (မှန်ပါ) ॥ စိုး
ရိမ်လိုက်ကြတာ အမေမိဘတွေက ဘယ်လိုများစိုးရိမ်တယ်
ဆိုလိုရှိရင်ဖြင့်၊ ခြော် - လောကကြီးထဲမှာ မိုးတွေများတစ်
မြို့လုံးလောင်လို့ရှိရင်ဖြင့်၊ အမေသည်သားသီး၊ အမေအဖေ
သည် သားသီးမကယ်နိုင်ဘူး၊ သားသီးကလဲ အမေမိဘလဲ
မကယ်နိုင်ဘူး၊ အတော်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့ ကိစ္စတစ်ခု
ပါလားလို့ တွေးလုံးထဲ တစ်ခါတလေပေါ်လာတယ် . . .
(မှန်ပါ) ॥

တစ်ခါတလေကျလာတဲ့အခါကြာ၊ ရေဘားကြီးများ
သင့်ပြီးသကာလာ၊ လာတဲ့အခါ၊ အမေတက္ခ၊ အမေအဖေ

တက္က၊ သားသီးတက္က ဒီလိုများဖြစ်ပြီးသကာလ၊ နေလိုရှိရင် ဖြင့်၊ အင်မတန်ကြောက်စရာကောင်းပါလားလို့ အမေ အဖေ များကလဲတွေးတယ်၊ သားသီးများကလဲ တွေးကြတာပေါ့နော် . . . (မှန်ပါ)။

တစ်ခါတလေကျလိုရှိရင်လတဲ့၊ စစ်တွေဘာတွေဖြစ် သူပုန်တွေဘာတွေထဲပြီးသကာလ နေကြမယ်ဆို၊ အင်းအမေ မိဘကလဲသားသမီးကို ဦးတည့်ရာသွားကြလာကြတဲ့ အ ခါများ ဖြန်းခနဲပေါ်ပေါက်တဲ့ ကိစ္စတွေ ကြံးကြံးမယ်ဆိုလိုရှိ ရင်ဖြင့် အမေမိဘကလဲ သားသမီးမကယ်နိုင်၊ သားသမီးက လဲ အမေမိဘ မကယ်နိုင်တွေဟာ၊ အမေမိဘကသော လည်းကောင်း၊ သားသမီးကသော လည်းကောင်း၊ ကြံးဖန်ပြီး သကာလ စိုးရိမ်စရာတွေ . . . (မှန်ပါ)။

စိုးရိမ်ခြင်းသုံးမျိုး

စိုးရိမ်ခြင်း သုံးမျိုးကို ထုတ်ပြတယ် နော်၊ (မှန်ပါ)။
စိုးရိမ်ခြင်း သုံးမျိုးက ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ရှင်းပေးပါတယ်၊ မီးလောင်လိုရှိရင်လဲ အမေအဖေတက္က၊ သားသမီးတက္က ဖြစ် မှာကို အုလွန်စိုးရိမ်ကြတယ် . . . (မှန်ပါ)။

အမေက သားသမီးမကယ်နိုင်ဘူး၊ သားသမီးက အမေအဖေကို . . . (မကယ်နိုင်ပါဘူး)။

အင်း - ဒါကြံဖန်တွေးပြီး စိုးရိမ်တတ်ကြတယ် . . .
 (မှန်ပါ)။ ရေကြီးလာတဲ့အခါလဲ မောင်နှင့် ဒီတိုင်းစိုးရိမ်တတ်
 ကြတယ် (မှန်ပါ)။ အမေကသားသမီး မကယ်နှင့် သားသမီး
 က အမေမိဘ မကယ်နှင့် ဒီလိုကိစ္စများကြံမှာ သိပ်စိုးရိမ်တာ
 ပါ . . . (မှန်ပါ)။

စစ်တွေဘာတွေဖြစ်ပြီးသကာလာ၊ ဦးတည့်ရာပြီး
 ကြလွှားကြာသူပုန်တွေဘာတွေဝင်လို ဦးတည့်ရာပြီးကြ လွှား
 ကြတဲ့အခါမှာလဲ၊ အမေအဖက သားသီး မကယ်နှင့်
 သားသီးကအမေမိဘ မကယ်နှင့်ဘဲနေမှာကိုလဲ တွေးပြီး သ
 ကာလာ စိုးရိမ်ကြော်ငြုံကြ ပျောပါရဖြစ်ကြတယ်. . . (မှန်ပါ)။

အဲဒါတွေက ငါဘူရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
 သဗ္ဗာလုတေသနနှင့်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒါစိုးရိမ်စရာ
 မဟုတ်ဘူးလို ငါဘူရားတွေးမိပါတယ် . . . (မှန်ပါ)။ စိုးရိမ်
 စရာမဟုတ်ဘူးတဲ့ ဒကာ - ဒကာမတို့နော် . . . (မှန်ပါ)။

ခြင်းချက်ရှိစသားတယ်

တကယ်မကယ်နှင့်တဲ့ အလုပ်ကယ်လို မဟုတ်ဘူး
 ဘွဲ့တဲ့ ဒီဉာဏ်နော် (မှန်ပါ)။ ဒါက ခြင်းချက်နဲ့ ရှိသေးတယ်၊
 ခြင်းချက်ရှိသေးတယ် . . . (မှန်ပါ)။

ဥပမာမယ်၊ ကိုမြင့်တို့ မောင်နှင့်တို့ စဉ်းစားစရာက

မီးလောင်လာတယ်ဆိုပေမဲ့လဲ သူလည်းဦးတည့်ရာပြေး၊
ငါလည်းဦးတည့်ရာပြေး၊ နောက်ပြန်မဆုံးနိုင်ဘူးလား၊
(ဆုံးနိုင်ပါတယ်)။

သို့ ဒီဥစ္စာက ခြင်းချက်နဲ့ဆုံးမယ်ဆို ဆုံးနိုင်သေး
တယ် . . . (မှန်ပါ)။ မဆုံးနိုင်ကြဘူးလား (ဆုံးနိုင်ပါတယ်)။

တစ်ခါရေကြီးလာတယ်ဆိုပေမဲ့လဲ၊ သူလည်းမော်၊ ငါ
လည်းမော်၊ အကြောင်းတိုက်ဆိုင်လို့ မသေကြသေးရင် တွေ့
နိုင်ကြသေးတယ်။ (မှန်ပါ)။ ဆုံးနိုင်ရေးရှိသေးတယ် မူဟုတ်
လား၊ (ရှိပါတယ်ဘူးရား)။

စစ်တွေဘာတွေဖြစ်လာလို့ ဦးတည့်ရာ၊ ဗုံးတွေကချာ
အမြှောက်တွေကပစ်လို့ စစ်တွေကဖြို့ထဲဝင်လို့ ဦးတည့်ရာ
သွားကြ၊ လာကြတဲ့ အခါမှားလဲ၊ အင်း မသေလို့ရှိရင် တစ်ခါ
တလေပြန်တွေ့နိုင်တဲ့ အမြေအနေရှိ၊ မရှိ . . . (ရှိပါတယ်)။

သို့သော်လဲတဲ့၊ အမေ မိဘကသော်လည်းကောင်း၊
သားသမီးကသော်လည်းကောင်း၊ ဒီဘေးသုံးဘေးကို တွေးပြီး
သကာလ အင်း စိုးရိမ်ကြောင့်ကြပျောပါရ၊ အတော်ရှိတတ်
တယ်၊ (ရှိပါတယ်)။ သို့သော် ဒီဥစ္စာခြင်းချက်ရှိတယ်ကွာ၊
ပြန်တွေ့နိုင်တဲ့နည်းက ရှိသေးတူယ်လို့ ဘူးရားကဟောလိုက်
တယ်နော် (မှန်ပါ)။

မင်းတို့ စိုးရိမ်မှားနေတယ်တဲ့ ဒီဥစ္စာပြန်တွေ့နိုင်တဲ့

ကိစ္စ တစ်ကြီမ်တလေ ရှိပါသေးတယ် (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား . . . (ကျပါတယ်)။

သားသမီးက အမေကယ်နှင့်တယ်၊ အမေအဖေကသားသမီးကယ်နှင့်တယ်၊ သားသမီးက အမေအဖေကယ်နှင့်တယ်၊ တွေ့နှင့်ကြံ့နှင့်တယ်ဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေ အများကြီး ရှိပါတယ် . . . (မှန်ပါ)။

ငါက ပြောချင်တာက ဟကယ်ခီဉာဏ် ပြန်မတွေ နှင့်တဲ့ နည်းကို ကယ်တဲ့ နည်းကို သာလျှင် ငါဘုရားသခင် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက အမေအဖေကလဲ သားသမီးများကယ်စေချင်တယ်၊ သားသမီးကဗျလဲ၊ အမေအဖေကို ကယ်စေချင်တယ်ဆိုတာက၊ အရေးကြီးတယ်ကွား၊

ကဲ-ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ အခုံဟာက ခြင်းချက်နဲ့ တွေ့နှင့်ကြံ့နှင့်သေးတယ်ဆိုတဲ့ သုံးခုံး သိကြပြီလား . . . (သိပါပြီ)။

ရေဘေးမီးဘေး၊ စစ်ဘေးကြံ့ခဲ့ရင်တော့ မောင်နှင့်တို့ ကို မြင့်တို့ကွဲပင်ကွဲပြားသော်လဲ တစ်ခါတလေ ပြန်မတွေ နှင့်ဘူးလား (တွေ့နှင့်ပါတယ်)။

အသက်ကြွင်းကျေနှုန်နေကြလို့ရှိရင် ဒကာဒကာမတို့ တွေ့နှင့်သေးတယ်ဆိုတာ အမှန်ပေါ့ပြား . . . (မှန်ပါ)။ ဒါကယ်နှင့်ယူနှင့်သေးတယ်လို့ ဘုရားက အမိပါယ်ရတယ် . . . (မှန်ပါ)။

အမေက သားသမီးကယ်နိုင် ယူနိုင်သေးတယ်,
သဘောကျလား (ကျပါတယ်)။ သားသမီးက အမေအဖော်
... (ကယ်နိုင်ယူနိုင်သေးပါတယ်ဘုရား)။

စိုးရိမ်စရာအစိုးအမှန်ဆိုတာ

မကယ်နိုင်၊ မယူနိုင်တာကို ငါပြောပါရစေကွာတဲ့
သူတို့ စိုးရိမ်တာကတော်း၊ သူတို့ စိုးရိမ်တာက ဒီကိစ္စ စိုးရိမ်
တယ်၊ ငါစိုးရိမ်တာက ဒီမဟုတ်ဘူးတဲ့ ဘုရားက...
(မှန်ပါ)။

အမေအခိုလာတာကို သားသမီးများက ဘယ့်နှုယ်မှ
မတတ်နိုင်ဘူး... (မှန်လှပါ)။ ဒီဘက်သားသမီးက ဒီအမေ
အခိုလာတာကို (ဘယ့်နှုယ်မှမတတ်နိုင်ပါဘုရား)။ ဘယ့်နှုယ်မှ
မတတ်နိုင်ဘူး။ သားသမီးတို့၏ အိုမှုကြံ့လာတာကိုလဲ အမေ
အဖော်... (မတတ်နိုင်ပါဘူး)။

ဉာဏ် ဒါက မတတ်နိုင်တဲ့နည်း စိုးရိမ်လို့ရှိရင် ဒါ
စိုးရိမ်စေချင်တယ်၊ ဟိုက တစ်ကြိမ်တလေ ပြန်တွေ့နိုင်သေး
တယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။

စိုးရိမ်စရာက အမေအဖော်အိုတာကို သားသမီးက
... (မတတ်နိုင်ပါဘူး)။ သားသမီးအိုတာကို အမေအဖော်
... (မတတ်နိုင်ပါဘူး)။

သြော အဲဒါကိုသာလျှင် စိုးရိမ်ဖို့ကောင်းတယ် သြော
မတတ်နိုင်တဲ့ကိစ္စ ရှိပါသေးကဲလား၊ ဒီဟာမှ သိပ်စိုးရိမ်စရာ
အစစ်ပါလား မတတ်နိုင်တဲ့အလုပ်ပါလားလို့ မောင်နိုင်တို့
နှိမ်ခြင်းတို့ စိုးရိမ်စရာ ဒါမှအစစ်... (မှန်ပါ)။

စိုးရိမ်စရာအစစ် သိကြပါကလား... (သိပါဘူရား)
အမေအိုတာကို သားသမီများကလဲ... (မတတ်နိုင်ပါ
ဘူရား)။ သားသမီးအိုမှုကြံးလာတာလဲ အမေအဖောက...
(မတတ်နိုင်ပါဘူရား)။

သြော စိုးရိမ်ရင် အဲဒါကတော့ မလွှဲကေနစိုးရိမ်ရမှာ
မို့ ဒီဟာကို ကြံးဖန်ပြီးသကာလ စိုးရိမ်စေချင်တယ်ကွာ
သဘောပါကျလား... (ပါပါတယ်ဘူရား)။

ဘူရားစိုးရိမ်စေချင်တာက အမေအိုတာ သားသမီး
က မတတ်နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ)။ အမေအဖောဖိုတာ သား
သမီးက မတတ်နိုင်ဘူး သားသမီးအိုတာကို အမေအဖေ[း]
က... (မတတ်နိုင်ပါဘူး)။

အဲဒါကျတော့ကိုးတဲ့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါပြန်ပြီး သကာ
လ, ရှိကြောင်းရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘူရား)။ မောင်နိုင်
ရှိသေးရဲ့လား... (မရှိပါဘူရား)။ စိုးရိမ်စရာက ဒါသာ
ကောင်းတယ်ဆိုတာကော သဘောပါလား... (ပါ,ပါ
ဘူရား)။ ကဲဒါက တစ်နံပါတ်။

နှစ်နံပါတ်က ဟောဒါက အမေအဖေ၊ ဟောဒါက
သားသမီးအမေအဖေနာပြီး အနာရောက်နေတာကို သား
သမီးက ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်ဘူး... (မှန်ပါ)။ တတ်
နိုင်သေးရဲ့လား... (မတတ်နိုင်ပါဘူး။) သားသမီး အနာ
ပေါက်နေတယ်၊ အင်မဆဲဖေက ခေါ်ကလေး ဆရာဝန်
ကလေးခေါ်ပေးရှုမှတစ်ပါး၊ ဘာတတ်နိုင်လဲ... (မတတ်
နိုင်ပါဘူး။)

သူအနာ၊ ကိုယ်ယူလိုရရဲ့လား... (မရပါဘူး)
သွေ်... ဒါကတစ်ကြိမ်တစ်ခါ ကယ်နိုင်သေးတဲ့ယ်ဆိုတဲ့
အဓိပ္ပါယ်မျိုးပါပါရဲ့လား... (မပါပါဘူး။) မပါတော့
အမေက သားသမီးစိုးရိမ်တာ ဒီလိုဟာ စိုးရိမ်စမ်းပါ၊ သဘော
ကျလား... (ကျပါတယ်)။ သားသမီးက စိုးရိမ်လိုရှိရင်လဲ
တဲ့ ဒီဟာကို စိုးရိမ်လိုရှိရင် စိုးရိမ်တာ မှန်တယ်ကွာတဲ့။

သွေ် အမေနာတာ၊ အမေအဖေနာတာ၊ သားသမီး
က မတတ်နိုင်ဘူး၊ သားသမီးအုနာရောက်လာတာ အမေ
အဖေမတတ်နိုင်ဘူး။ စိုးရိမ်မယ်ဆိုရင် ဒါစိုးရိမ်စရာတယ်
ကောင်းတဲ့ အချက်တဲ့ ဒါကတစ်ကြိမ်တလေမှ မတတ်
နိုင်ဘူး... (မှန်လှပါ)။ သဘောပါကြလား... (ပါပါ
ဘူး။)

ကောင်းပြီ တတိယအချက်သွားပါဉီးမယ်၊ အမေ

အာဖေ သေတာကိုလဲ မသေပါစေနိုင်လို့ သားသမီးက တားလို့
ဆီးလို့ . . . (မရပါဘူရား)။ သားသမီးသေတာကိုလဲ အမေ
အဖေက တားလို့ဆီးလို့ . . . (မရပါဘူရား)။ ၆၇- မတတ်
နိုင်တဲ့ကိစ္စက ဒါပါလား . . . (မှန်ပါ)

အမေအိတာ သားသမီးကုံ မတတ်နိုင်၊ သားသမီး
အိတာကို (အမေကမတတ်နိုင်ပါ)။ အမေနာတာကို
သားသမီးက (မတတ်နိုင်ပါ)။ သားသမီးအနာရောက်လာ
တာကို . . . အမေက မတတ်နိုင်ပါဘူရား။ အမေသေတာကို
သားသမီးက အနွေမအဖေသေတာကို သားသမီးက . . .
(မတတ်နိုင်ပါဘူး)။ သားသမီးသေတာကို အမေအဖေက
(မတတ်နိုင်ပါဘူး)။

အဲဒီကိစ္စမျိုးကိုသာ သားသမီးကလဲ အမေစုံးရိမ်
စရာအကြောင်းရှိတယ်။ အမေအဖေကလဲ သားသမီးကို
ဒါသာလျှင် စိုးရိမ်စရာ အကြောင်းရှိတယ် သဘောကျ
လား . . . (ကျပါတယ်)။

ခုနက သုံးမျိုးကတော့ ကံကောင်းအကြောင်းသင့်ရင်
ပြန်တွေ့တယ်၊ အခုဟာကတော့ ကယ်လို့ယူလို့ . . . (မရ
ပါဘူရား)။ သဘောပါကြလား . . . (ပါပါတယ်ဘူရား)
ကယ်လို့ယူလို့ကို ရနိုင်သေးလား (မရပါဘူရား)။

ဘုရားအမြင်နဲ့တဗြားခါ

အဲဒီတော့ကိုတဲ့မင်းတို့ လောကရေး အတွေးနဲ့
ငါဘုရားအမြင်နဲ့ တဗြားစီကွာ၊ လောကရေးကတော့
မီးလောင်ရင်ခက်တယ်၊ ရေကြီးရင်ခက်တယ်၊ စစ်ဘေးကြီး
လာခက်တယ်၊ ဒီသားတွေသမီးတွေနဲ့ ဒီလိုသာ တွေးလေ့ရှိ
တယ်၊ အဲဒီအတွေးက ထစ်ခါတလေ ပြန်ပြီးသူကာလ
အကြောင်းညီညွတ်တွေနှင့်တယ်၊ ကြိုနိုင်တယ်ဆိုရှိပါသေး
တယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြလား... (ပါပါတယ်
ဘုရား)။

အခု အကြောင်းသုံးခုက်တော့ ဒကာ-ဒကာမတို့
အဟုတ်ကို မကယ်နိုင်တဲ့အရေးဘဲ... (မှန်ပါ)။ ဆိုနိုင်ကြ
လား... (ဆိုနိုင်ပါတယ်)။ အဟုတ်ကို မကယ်နိုင်တဲ့
အရေးပါဘဲဆိုတာ မည်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်မှု၊ ဒီညစာ
မတတ်နိုင်တဲ့ အလုပ်ပလို ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
ပြောဆိုတာ မှန်ပါလား... (မှန်ပါတယ်)။

အဲဒီတော့ကွာတဲ့... မင်းတို့အတွေးနဲ့ ငါအမြင်နဲ့
တော့ဖြင့် အတော်ခြားနားနေပြီ၊ သဘောကျလား...
(ကျပါတယ်)။ ဘုရားအမြင်နဲ့ ဒကာ-ဒကာမတွေ အတွေးနဲ့
ဆိုရင် ဘယ့်နှယ်နေတဲ့... (ခြားနားပါတယ်ဘုရား)။

သူတိုက ကယ်ယူနိုင်တာကို တစ်ခါတလေပြန်ပြီး
ကယ်ယူနိုင်တာကိုသာ စိုးရိမ်တယ်... (မှန်ပါ)။ မကယ်
ယူနိုင်တာကို မစိုးရိမ်ဘူး... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား။
(ကျပါတယ်ဘူား)။

ଆକ୍ଷମିତେବୁଗ୍ରିତେ ଚିହ୍ନବାଃବାଦିନ ଗ୍ରୀବ୍ୟତେବୀମୁଖୀଙ୍କିଃ
ବିଶ୍ଵାସିତବ୍ୟାକ୍ତିତେବୀନ୍ତିଷ୍ଠିତେ ମନ୍ଦିଃତ୍ଥିଗ୍ରି ଆମ୍ବିଦିମୁକ୍ତିଗ୍ରି ଚିପେଃପ୍ରି
ମଧ୍ୟଗ୍ରୂହ ବାହୋଗ୍ରୂହଃ... (କୃପିତାଯି)॥

၁၆၈

အမြင်မှန်ပေးတော့မယ် ဒကာ-ဒကာမတို့ . . .
 (မှန်ပါ)။ အမြင်မှန်ဆိုတာ ဘာပါလိမ့်မလဲလို့ အမေမေထုတ်ဖို့
 ဟာမလိုဘူးလား . . . (လိပါတယ်ဘုရား)။

ကဲ-သားသမီးဒုံးတာကိုလဲ အမေအဖောက တဲတိနှင့်
အောင် အမေအဖောကိုတာကိုလဲ သားသမီးက လွှတ်ရေး
ကျွတ်ရေးတဲတိနှင့်အောင် အမေအဖောကလဲ သားသမီးများ
ကို မဂ္ဂိုင်အလုပ်လုပ်ပါ. . . (မှန်ပါ)။ ပြောပါ၊ သာဘောကျေ
လား . . . (ကျပါတယ်ဘူရား)။

သားသမီးများကလဲ အုမေအဖောက် တေကယ်တမ်း
ခင်ပျားတို့ မကယ်နှင့်တဲ့အလုပ်ကိုဖြင့် ရှိနေတဲ့အတွက်
ကယ်နှင့်တာအစစ်ကို ပြောပါရစေဆိုပြီး သားသမီးများက

အမေအဖ မရှင်အလုပ်ပဲလုပ်ပါ ဝိပသနာအလုပ်-လုပ်ပါ။
... (မှန်ပါ)။ အဲဒါ ကယ်နိုင်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဘယ်လိုကြောင့် ကယ်နိုင်တဲ့ဆိုတော့ အမေအဖ
က, မရှင်အလုပ်, လုပ်လိုက်ပြီဆိုမှဖြင့်လဲ အမေအဖသည်
အိုမူနာမူကင်းတဲ့ နိုဗာန်ရောက်မယ်... (မှန်ပါ)။ ဒါသား
သမီးများက ကယ်လိုက်တာကိုး။

သားသမီးများကိုလဲ အမေအဖက ချစ်ပါတယ်,
ခင်ပါတယ် မခွဲချင်ပါဘူး, မင်းတို့ နာတာအိုတာလဲ မကြည့်
ချင်ပါဘူးကွဲ ဆိုလိုရှိရင်လဲ မင်းတို့ မရှင်အလုပ် လုပ်ပါလို့
တိုက်တွန်းပါ... (မှန်ပါ)။ ဒါကယ်နိုင်တဲ့အလုပ်ပါ...
(မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘူး)။

အမေက သားသမီးကယ်နိုင်တဲ့အလုပ် ဘာတွေ
ရှိသေးတယ်ဆိုတာလဲ, ဒကာ-ဒကာမတို့ ယနေ့ပေါ်လာပါပြီ
... (ပေါ်ပါပြီဘူး)။

အဲဒါ တိကနိပါတ် အင်္ဂါးရိုရှိမှာ လာသည်လို့ မှတ်ရ^၁
မယ်နော်၊ (မှန်ပါ)။

ကိုင်း-ဒကာ-ဒကာမတွေ အခုသားငတွေသမီးတွေ
လူလားမြောက်ဖို့ လူချင်းတူတူ သူချင်းမျှမျှ သူချင်းမျှနှင့်
အောင်, အားပေးနေတဲ့အလုပ်က မကယ်နိုင်တဲ့အလုပ်ကို
အားပေးနေတယ်... (မှန်ပါ)။

ကယ်နိုင်တဲ့အလုပ်ကို အားပေးဖို့ ဘူရားဟောတော်
မူတယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြလား... (ပါပါတယ်
ဘူရား)။ အင်း-ကယ်နိုင်တဲ့အလုပ်က အာပါလိမ့်မတုံး...
(မဂ္ဂိုင်အလုပ်ပါဘူရား)။

ဒါဖြင့် အမေအဖေကို သားသမီးက ကယ်ချင်ရင်လဲ
ဘယ်လိုကိုတိုက်တွန်းမလဲ... (မဂ္ဂိုင်အလုပ်-လုပ်ပါ)။ မဂ္ဂိုင်
အလုပ်-လုပ်ပါလို့ တိုက်တွန်းကြပါနော်... (မှန်ပါ)။

အမေအဖေကလဲ သားသမီးများနဲ့ မခွဲချင်ပါဘူး တို့
မင်းတို့ အိုတာ-နာတာ-သေတာကို ငါလုံးဝ မကြည့်နိုင်ဘူး
ဆိုလိုရှိရင်လဲ၊ သားသမီးများကို၊ မဂ္ဂိုင်အလုပ်ပဲ တိုက်တွန်း
ပါ... (မှန်ပါ)။ မကြည့်ရတော့ဘူး... (မှန်ပါ)။
သဘောကျလား... (ကျပါတယ်ဘူရား)။

တစ်ခါ သားသမီးများကလဲ အမေမိဘကို ကြိုင်နာ
ပါတယ်။ ယူယူပါတယ်၊ ကျေးဇူးတွဲလှယ်ပြန်ဆပ်ချင်ပါတယ်
လို့ ဆိုလိုရှိရင် အမေတို့အိုတာ၊ အမေတို့နာတာ၊ အမေတို့
သေတာကိုလဲ၊ အမေအဖေသေတာ မကြည့်ချင်ပါဘူး မကြုံ
ချင်ပါဘူးလို့ ဆိုလိုရှိရင်လဲ သားသမီးများကလဲ အဲမေ
အဖေကို ဒီအလုပ်လုပ်ပါ။ ဒါမှ အမေတို့အိုတာ၊ နာတာ၊
သေတာကို ဟွှန်တော်တို့ မမြင်ရမှာဆိုပြီး သားသမီးများ

၁၆

ကလဲ ဒီလိုဘ တိုက်တွန်းရမယ်... (မှန်ပါ)။ ရှင်းကြလား... (ရှင်ပါတယ်ဘူရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတ္ထု အမေအဖက သားသမီးကယ်နိုင် သားသမီးက အမေအဖကယ်နိုင်တဲ့ နည်း ရှိသေးတယ်ဆိုတာလဲ ဘူရားဟောတော်မူတယ်... (မှန်ပါ)။

မရှင်အလုပ်လုပ်ကြပါ

ဘာနည်းပါလဲများ... (မရှင်နည်းပါ)။ မရှင်အလုပ်လုပ်တဲ့နည်းသည် ဒကာ-ဒကာမတ္ထု နည်းအကောင်းဆုံးပါ... (မှန်ပါ)။

အခုတော့ဖြင့် ဒကာ-ဒုကာမတွေက အင်း သူတို့လူလားမြောက်အောင်၊ အင်း သူတို့ပညာသင်ပေး၊ သူတို့စီးပွားရေး၊ အမွေလျေးခွဲပေးခဲ့၊ အင်းသူတို့ လူပုံအလယ်တင့်တောင့်တင့်တယ် နေရစ်ခဲ့၊ ဘယ်လိုတင့်တောင့်တင့်တယ် နေရစ်ခဲ့ရမတုံး၊ အိုဘေး-နာဘေး-သေဘေးတွေနဲ့ နေရစ်ခဲ့ရတာ... (မှန်ပါ)။ သဘောကျေလား... (ကျပါတယ်)။ ဘာနဲ့နေရစ်ခဲ့ရလဲ... (အိုဘေး-နာဘေး-သေဘေးတွေနဲ့ နေရစ်ခဲ့ရပါတယ်)။

ဒါကိုများ မအောမီဘကို သားသမီးတွေက ကျေးလူ

တုပြန်တဖန် ဆပ်ပါတယ်ဆိုပေမဲ့ အင်းဝါဆိုရှိုး၊ သီတင်းကျေတ်
တန်ခူးလ အစရှိတဲ့ အဝတ်အထည်ကလေးတွေနဲ့ ကန်တော့
ဒါလောက်နဲ့လဲ ဒီအမေအဖေ အိုမှုနာမှုသော်မှု ပျောက်ပါ
မလား... (မပျောက်ပါဘူးဘုရား)။

မပျောက်သေးတော့ တကယ်အမေအိုတာ အမေ
နာတာ အမေစိတ်မချမ်းသာတာ မကြည့်ချင်ပါဘူး မရှုချင်
ပါဘူး ဆိုလိုရှိရင်လဲ အမေအဖေကို ဘာနဲ့ ခင်ဗျားတို့ အမွှု
ဆပ်ကြမလဲ... (မဂ္ဂိုလ်အမွှုဆပ်ရမှုပါ)။

မဂ္ဂိုလ်ပါလုပ်ပါလိုအိုတော့၊ မဂ္ဂိုလ်သည်ကား
နှဲဗ္ဗာန်သွားတဲ့၊ လမ်းမတော်လမ်းကောင်းကြီးဆိုတာ ဒကာ၊
ဒကာမတွေ နောတိုင်းပြောနေတယ်၊ သီလောက်ပါပြီ...
(မှန်ပါ)။ မသိကြဘူးလား... (သိပါတယ်ဘုရား)။

အဲဒီမှာ အို-နာ-သေရှိပါရဲ့လား... (မရှိပါဘုရား)။
မရှိတော့ အဲဒီရောက်သွားလို့ရှိရင်ဖြင့် အမေအိုတာလဲ
မကြည့်ရတော့ဘူး (မှန်ပါ)။ အမေနာတာကေား...
(မကြည့်ရတော့ပါဘုရား)။ အမေသေတာကေား...
(မကြည့်ရတော့ပါဘုရား)။

အမေကလဲ သားသမီးတွေတိုက်တွန်းပေး၊ ချစ်ပါ
တယ်၊ ခင်ပါတယ်၊ ကြိုင်နာပါတယ်၊ မင်းတို့နဲ့ မခွဲချင်ဘူး
မပြုချင်ဘူး၊ မင်းတို့ အိုတာ၊ နာတာ၊ သေတာများကွာ နဲနဲမှု

စိတ်ကူးထဲထည့်တာတောင် မျက်ရည်လည်လာသေးတယ
ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် သူတိအိမ္မာ-နာမ္မာ-သေမ္မာကို ကျူပ်တိဗုံးကြည့်ချင်
တဲ့အတိုင်း အမေအဖေက ဒါလုပ်ဟေးဆိုပြီး တိုက်တွန်းလို့ရှိ
ရင် သူတိအိမ္မာ-နာမ္မာ-သေမ္မာကို အမေအဖေသည် တွေ့စရာ
မြင်သေးရဲ့လား... (မှမြင်ပါဘူးရား)။

ဒါဖြင့် တစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကို တကယ
တမ်း ကယ်ချင်ကြလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာဒကာမတို့ ကယ်နိုင်တဲ့
နည်း ဘူးရားဟောတော်မူတာ, တွေ့ကြပါပြီလား... (တွေ့
ပါပြီဘူးရား)။ ဘာတွေ့ပါလိမ့်။ (မဂ္ဂိုင်တွေ့ပါတယ်ဘူးရား)။

ဒါဖြင့် အမေအဖေကလဲ သားသမီးများ ကယ်ချင်ကြ
ရင်ဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ ကယ်နိုင်တဲ့နည်း ဘူးရားဟော
တော်မူတာ, တွေ့ကြပါပြီလား... (တွေ့ပါပြီဘူးရား)။
ဘာတွေ့ပါလိမ့်... (မဂ္ဂိုင်တွေ့ပါတယ်ဘူးရား)။

ဒါဖြင့် အမေအဖေကလဲ သားသမီးများ ကယ်ချင်
ကြရင် ဘာလုပ်ခိုင်းရလဲ... (မဂ္ဂိုင်လုပ်ခိုင်းရမှာပါ)။
သားသမီးများကလဲ အမေအဖေကို ကြင်နာပါတယ်, ယုယ
ပါတယ်; ကျွေးဇူးတွဲပြန်ဆပ်ချင်ပါတယ် အိတား နာတာ,
သေတာဖြင့် ကျွန်းတော်တို့ မျက်မောက်မှာ မတွေ့ပါရစေနဲ့
ကျွန်းမတို့ မျက်မောက်မှာ မတွေ့ပါရစေနဲ့ဆိုရင်, ဘာကိုဘဲ
ခင်ပျေားတို့ သားသမီးများကလဲ တိုက်တွန်းနှီးဆော်။

သကာလ၊ အလုပ်နိုင်းရမယ်ဆိတာလ မပေါ်သေးဘူးလာ
... (ပေါ်ပါပြီ)။

କାମ୍ରାଃ ତୋଙ୍ଗପିଲିଥ୍ . . . (ମନ୍ଦିରର ଲୁହିଣିର
ରମ୍ଭାପି)। ମନ୍ଦିରର ଲୁହିଣିର ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ . . . (ମୁଖପି)।

အဲဒါမှဟေ့တဲ့-မင်းတို့က မကယ်နိုင်တာ. ကယ်နိုင်တယ်ထင်ပြီး၊ သက္ကလာ၊ အားပေးနေတာက လွှဲသက္ကဗျာ။ . . .
 (မှန်ပါ)။

ကယ်နိုင်တဲ့နည်း၊ ငါဘူရားသွေ့ညျေတည်ကြတော်နဲ့
ရှာလိုက်တဲ့အခါ, အမေဇုံတာကို သားတွေ, သမီးတွေက
မကြည့်နိုင်ပါဘူးဆို, အမေမဇုံရာအလုပ်လုပ်ဖို့ရာ ကိုယ်က
တိုက်တွန်းရမယ်... (မှန်ပါ)။

အမေမအိုအေ၏ မနာအေ၏ မသေတဲ့နေရာကို
သားသမီးများက တိက်တွန်းပိုမယ. . . (မှန်ပါ)။

သားသမီးတွေ အိုတာ-နာတာ-သေတာဖြင့် ကိုယ့်
မျက်စိအောက်ဖြင့် မကြည့်ချင်ပါဘူး; စိတ်ကူးတောင် မထည့်
ချင်ပါဘူး ဆိုလိုရှိရင်လဲ၊ အမေအဖေက သားသမီးများကို
ဘာနိုင်းရမှာလဲ. . . (မဂ္ဂိုင်အံလုပ်, လုပ်ခိုင်းရမှာပါဘူရား);
မဂ္ဂအလုပ်လုပ်နိုင်းရမယ်ဆိုတာ ပေါ်ပြီလား. . . (ပေါ်ပါပြီ
ဘူရား);

အဲဒါန်တို့ လိမ္မာစေချင်လိုက်တာ, အင်း နှင့်တိုကို

ဖြင့် စိုးရိမ်လိုက်တာဆိုရင်၊ ဒါဘဲ တိုက်တွန်းကြပါ။ . . .
(မှန်ပါ)။ သဘောကျလား၊ (ကျပါတယ်ဘူရား)။

အခုတော့ဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတွေက ပြောနေတာ
မကယ်နိုင်တဲ့ လောကွေတ်စကားတွေသာ ပြောနေကြတယ်၊
သားသမီးက ပြန်ပြီးသကာလ ကျွေးဇူးတုံးဆပ်ပြန်လဲ လောကီ
တွေသာဖြစ်ပြီး သကာလနေသောကြောင့်၊ တကယ်ချစ်
တကယ်ကြောင်နာရာ၊ ရောက်ပါရဲ့လားလို့မေးရစ် အလုပ် မမှန်
တဲ့အတွက် မရောက်တဲ့အဓိပ္ပာယ်ဘဲ ပြောရမယ် . . .
(မှန်ပါ)။ မပြောထိုက်ဘူးလား . . . (ပြောထိုက်ပါတယ်
ဘူရား)။

ယနေ့ကခပြီးတိုက်တွန်းပါ

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ယနေ့ကခပြီးသကာလ၊ အမေကို
အိုတာ-နာတာ-သေတာဟာ အကြီးဆုံးကိုစွဲပေမို့ မကြည့်ချင်
ပါဘူးဆိုရင် သားသမီးများက ဘာတိုက်တွန်းရှမလဲ . . .
(မဂ္ဂိုင်အလုပ် တိုက်တွန်းရမှာပါဘူရား)။ သဘောကျလား . . .
(ကျပါတယ်ဘူရား)။

သားသမီးတွေများ နင်တို့ငါ အိုမူး-နာမူး-သေမူးများ
ငါတို့ရှုံးမောက်၊ ကြည့်ကိုမကြည့်ချင်ဘူးဟာ မအောမိဘတွေ
ကပေါ်ဖျား . . . (မှန်ပါ)။ အင်းမကြည့်ချင်လို့ရှိရင်ဖြင့် တွေ့ရ

မှာဘဲ, မတွေ့ရတဲ့အလုပ်နိုင်းကြ... (မှန်ပါ)။ မတွေ့ရတဲ့
အလုပ်က ဘာပါလိမ့်... (မဂ္ဂိုလ်အလုပ်ပါဘူရား)။ ရှင်းပြီ
လား... (ရှင်းပါပြီဘူရား)။

အဲဒါ မဂ္ဂိုလ်နိုင်းတော့ ဒီသားသမီးလေးတွေလဲ
မအို-မနာ-မသောနှစ်ဗျာန်းကြီး သူဖြင့်မရောက်တော့ဘူး
လား... (ရောက်ပါတယ်ဘူရား)။

ရောက်တဲ့အခါကျတော့ သူမကြည့်ချင်တဲ့ကိစ္စ၊
မကြည့်ချင်တဲ့သဘော, မကြည့်ရတဲ့နေရာ ရောက်သွားထော့
အင်းဒီဥစ္စာမှတို့ ချစ်ရှိုး-ခင်ရှိုး-ကြင်နာရှိုး အမှန်ပါလား...
(မှန်ပါ)။ ပေါ်လာကြလား... (ပေါ်လာပါဘူရား)။ ချစ်ရှိုး,
ခင်ရှိုး, ကြင်နာရှိုး အမှန်ကော သိကြပါပြီ... (သိပါပြီ
ဘူရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတွေ မကယ်နိုင်တဲ့အလုပ်
ကို နေ့းပေါ်လက်တင်ပြီး ဉာတွေးလုံးထုတ်ပြီး သကာလ မနေ
ပါနဲ့တော့... (မှန်ပါ)။ ကယ်နိုင်တဲ့အလုပ်ကို အမေက
အမေအဖောက သားသမီးကယ်နိုင်တဲ့အလုပ်ကိုဘာလျှင်
တိုက်တွန်းနှီးဆော်ပြီးသကာလ သားသမီးများလ လုပ်ပါစေ
.... (မှန်ပါ)။

သားသမီးများကလဲ မအောမိဘကို တကယ်ကြင်နာ
ပါတယ်, ယုံယပါတယ်, တကယ်ကိုဘဲ ကျေးဇူးတူးပြန်

ဆပ်ချင်ပါတယ်, အဲဒီအိန္ဒာသောကြီးကိုဖြင့် မတွေ့စေချင်တာ
အမှုန်ပါဘဲလို့ သစ္စာဆီကြံလို့ရှိရင်လဲ မဂ္ဂိုလ်အလုပ်ပဲ
တိုက်တွေန်းရမယ်... (မှန်ပါ)။

အဲဒီဖြင့် သားသမီး အိုတာ, နာတာ, သေတာလဲ
အမေမတွေရတော့ဘူး... (မှန်ပါ)။ အမေအိုတာ နာတာ
သေတာကိုလဲ သားသမီးများက... (မတွေ့ရတော့ပါ
ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒါအမွှအစစ်ပေးနည်းကို ဘုရားဟောတာ
(မှန်ပါ)။ ဘယ်လို့များဟောပါလိမ့်... (အမွှအစစ်
ပေးနည်းကို ဟောတာပါဘုရား)။ ရှင်းကြပါပြီ... (မှန်ပါ)။
အမွှအစစ်ပေးတတ်ကြပါပြီ... (ပေးတတ်ပါပြီဘုရား)။

အဲဒီချစ်ရှိ, ခင်ရှိ, ကြုံနာရှိသာမှန်လို့ရှိရင် ဒီအမွှ
အစစ်ပေးရလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)။ သနားရိုးမှန်ရင်လဲ...
(ဒီအမွှအနှစ်ပေးရမှာပါဘုရား)။ အဲ နင်တို့အတွက်
ကျေးဇူးကို ငါသည် အများကြီး အလိုရှိတယ်ဆိုရင်ကော...
(ဒီအမွှအနှစ်ပေးရမှာပါဘုရား)။ အဲ, မဂ္ဂိုလ်အလုပ်ပဲ, လုပ်ဖို့
တိုက်တွေန်းရမယ်... (မှန်ပါ)။

မဂ္ဂိုလ်သည်ကားလို့ဆိုရင် “နိဗ္ဗာန် ကစ္စတိတိမဂ္ဂါ”
နိဗ္ဗာန်၊ မအိုရာ, မနာရာ, မသေရာဖြစ်တဲ့နိဗ္ဗာန်ကို။ ကစ္စတိ
မရောက်, ရောက်အောင်ပို့တတ်၏။ ကြတိတသွား ထိုကြောင့်

မဂ္ဂို မဂ္ဂိုမည်၏ဆိုတော့ . . .

ခင်ဗျားတို့ ဖြစ်ပျက်ရှုနေတဲ့ မဂ္ဂိုဟာဖြင့် အမေရှု
လိုရှိရင်လဲ အမေမအိုရာ မနာရာ မသောရာ ရောက်ပါတယ်
(မှန်ပါ)။ သားသမီးရှုလိုရှိရင်ကော် . . . (မအိုရာ မနာရာ
မသောရာ ရောက်ပါတယ်ဘူရား)။

သြော် ဒီကျေမှုဘဲ ကေန်တွေ့ပြီ၊ တကယ်တွေ့ပြီ၊
ဘယ်နည်းနဲ့မှ တစ်ယောက်တစ်ယောက်ကို အင်းရွှေးကဟာ
တွေ အကုန်အတ်သိမ်းပြီးသကာလ၊ အင်းမင်းလဲ အိုနာ
သောရေး ဒုက္ခဘားမှ ကင်းဝေးပြီ ငါတို့လဲ အိုနာသောရေး
ဒုက္ခဘားမှ ကင်းဝေးပြီဆိုပြီးသကာလ အဲဒီမှာမှ ဒကာ-
ဒကာမတို့ တကယ့်အမေကရှား၊ အမေပြုဟွာ ဝိဟာရ
တူရား မေတ္တာကရှားမှ မှုဒိတာ ဥပေက္ခာဆိုတာ မအေမိဘ
ကလ သားသမီးအပေါ်မှာရှိတယ်၊ သားသမီးကလ
မအေမိဘအပေါ်မှာ မေတ္တာကရှားမှုဒိတာ ဥပေက္ခာ
ဆိုတာ မရှိဘူးလား . . . (ရှိပါတယ်)။

အဲဒီရှိတဲ့အလုပ် အထမြောက်အောင်ဖြင့် အင်း
မအေမိဘကလဲ၊ သားသမီးမဂ္ဂိုအလုပ်လုပ်အောင် တိုက်
တွန်းပါ . . . (မှန်ပါ)။ သင်ဘာကျလား . . . (ကျပါတယ်
ဘူရား)။

အင်း သားသမီးများကလ ဘာလုပ်ရမလဲ . . .

(မအေမိဘကို မရှင်မလုပ်လုပ်အေ၏ တိုက်တွန်းရမှာပါ
ဘုရား)။

ကယ်နိုင်တဲ့အလုပ် လုပ်ကြပါစို့

အမေရှုပ်မနေနဲ့ ဒီကိစ္စကြီးတွေနဲ့ ခင်ဗျားတို့က ကျူပ်
တို့အတွက်ကို ခင်ဗျားတို့က ပူးမနေစမ်းပါနဲ့၊ ပူးလို့လဲရတဲ့
အလုပ် မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆိုပြီးသကာလ သားတွေသမီးတွေ
ကလဲ အမေတို့ ကျူပ်တို့သည် ကားလို့ဆိုရင်ဖြင့်၊ ကယ်နိုင်တဲ့
အလုပ်လုပ်ကြပါစို့။

အလကားနေရင်း လောကွုတ်တွေ နင့်ချုစ်လိုက်တာ
မပြောနဲ့တော့ နင်တို့မျက်စိအေက်က ငါအပြောက်ခံချင်တာ
မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး လောကွုတ်တွေ လုပ်မနေပါနဲ့ဆိုတာ သတိ
ပေးလိုက်ပါ။ . . . (မှန်ပါ)။ ပေးသင့်သလား . . . (ပေးသင့်
ပါတယ်ဘုရား)။

ဘာဖြစ်လိုတဲ့ဆိုတော့ အခုဆရာဘုန်းကြီးတရား
နာလိုဘုရားဟောတရားတော်ကြီးကို၊ လက်တွေ့ ဟောနေတဲ့
ဆရာဘုန်းကြီးနဲ့ တွေ့တော့မှ သွော်သူတို့ပြောနေတာတွေ
အပိုတွေပါကလား . . . (မှန်ပါ)။ ကယ်နိုင်တဲ့အလုပ်ပြော
တာ မဟုတ်ပါလား . . . (မှန်ပါ)။ မကယ်နိုင်တဲ့ လောကွုတ်
အလုပ်တွေ ပြောနေတာပါလား၊ သဘောကျလား . . .

(ကျပါတယ်ဘုရား)။ အမေက လျှာရှည်နေရင် ဒီလိုပြောရ^၁
မှာ... (မှန်ပါ)။

သားသမီးက လျှာရှည်နေလို့ရှိရင်လဲ မအေက
တကယ်ချစ်ရှိး၊ ကြုံနာရှိးမှန်လို့ရှိရင်လဲ၊ မင်းမဂ္ဂိုလ်အလုပ်
လုပ်ပါ၊ မင်းအိုတာ မင်းနာတာ၊ မင်းသေတာကိုဖြင့် ငါလုံးဝ
မကြည့်နိုင်တဲ့အတွက် သားသမီးများ မအေမိဘက မအိုရာ
မနာရာမသေရာ ရောက်တဲ့လမ်းကိုဘဲ ညွှန်ပြပေးရမယ်
(မှန်ပါ)။

ဒီကျတော့ဖြင့် စိတ်ရင်းမှန်ပြီလို့ ဆိုထိုက်ပြီလား...
(ဆိုထိုက်ပါပြီဘုရား)။ ဒီပြင်ပြောဆိုနေတာတွေကတော့ဖြင့်
လောကွေတ်ချည်းမှတ်ပါ... (မှန်ပါ)။ ဘယ်လို့မှတ်ကြ...
(လောကွေတ်လို့မှတ်ရမှာပါဘုရား)။ ရှင်းကြပြီလား...
(ရှင်းပါပြီဘုရား)။ ဒါဖြင့် သားသမီးလဲ နားထောင်တတ်ပါပြီ
... (မှန်ပါ)။

အမေမိဘတွေလဲ ပြောတတ်ဆိုတတ်ပါပြီလို့ဆိုရင်
ဒီတရားသိပ်အဖိုးတန်သွားပြီ... (တန်သွားပါဘုရား)။
ကဲ ဒီအထဲပြောတတ်ကြပါပြီ... (ပြောတတ်ပါပြီ
ဘုရား)။ သားသမီးတွေကို အိုတာ-နာတာ-သေတာဆိုတဲ့
ကိစ္စကြီး၊ မတွေ့ချင်၊ မမြင်ချင်ကြရင် မအေမိဘက ဘာတိုက်
တွန်းရမယ်... (ဝိပသုနာ မဂ္ဂိုလ်အလုပ်၊ တိုက်တွန်းရမှာ

ပါဘုရား)။ အဲ ဝိပဿနာမဂ္ဂိုင်အလုပ်ကိုဘဲ တိုက်တွေန်းရမယ်
နော်... (မှန်ပါ)။

အမေမိဘတွေအိုတာ-နာတာ-သေတာကိုလဲ၊
မကယ်နိုင်တာကိုလဲ သိပြီးသားဖြစ်နေလို့ ကယ်နိုင်တဲ့နည်း
အစစ်ကို တကယ်သားသမီးများက တဲကယ့်မေတ္တာတဲ့ပြန်
ခဲ့သော်လည်း ဘာတိုက်တွေန်းရမလဲ... (ဝိပဿနာမဂ္ဂိုင်
အလုပ် လုပ်ဖို့ တိုက်တွေန်းရမှာပါဘုရား)။

ဝိပဿနာမဂ္ဂိုင်အလုပ်ပဲ တိုက်တွေန်းနှီးဆော်ရမယ်
ဆိုတာ ဘုရားသခင်ကိုယ်တော်မြှတ်ကြီး လေးသချိန် ကမ္မာ
တစ်သိန်း အသားလျှို့ အရို့လျှို့ အသွေးလျှို့လို့ရတဲ့ သူဗ္ဗာ
တည်ကော်တော်ကြီးနဲ့ ကြည့်လိုက်တော့သြော်-သူတို့ ကယ်နေ
တာကလဲ အကယ်မရောက်ပါလား... (မှန်ပါ)။ မောင်နိုင်၊
ပေါ်ပြီလား... (ပေါ်ပါပြီဘုရား)။

သူတို့ပြောဆိုနေတဲ့ ကယ်ယူလုံးတွေဟာလဲ ကယ်ယူ
တဲ့အမိမိပါယ်မျိုး အသေအချာ ရောက်ပါရဲ့လား...
(မရောက်ပါဘုရား)။

သြော် အမေကလဲ သားသမီးအဲပေါ် ဘာလုပ်
နေတာပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ သူတတ်သလောက်နဲ့
လောကွတ်လုပ်နေတာ... (မှန်ပါ)... သဘောပါလား
(ပါပါတယ်ဘုရား)။

သားသမီးများကလဲ ဘာပူစရာရှိသလဲ အေးအေး
သာ ထိုင်နေကြစမ်းပါ၊ ကျေပ်တို့ရာကျွေးပါမယ်လို့ဆိုတော့
လဲ ဖို့တာ-နှံတာ-သေတာ တတ်နိုင်ကြရဲ့လား . . .
(မတတ်နိုင်ပါဘူးရား)။ အင်း-ဒါဖြင့် သားသမီးများက၊ လိမ္မာ
တဲ့သားသမီးကပြောလဲ လောကွတ်ပဲရှိသေးတယ် . . .
(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် လောကွတ်မဟုတ်တဲ့ တစ်ခါတည်း စိတ်ရော
ကိုယ်ပါဆိုတာ လုပ်ကြပါ . . . (မှန်ပါ)။ လောကွတ်ဆိုတာ
အပေါ်ယုံ မဟုတ်လား . . . (မှန်ပါ)။ တတ်နိုင်လို့ပြော
တာလား၊ မတတ်နိုင်ဘဲနဲ့ ပြောနေတာလား . . . (မတတ်နိုင်
ဘဲနဲ့ ပြောနေတာပါ)။

လောကွတ်အလုပ်ကိုရှောရှင်ကြပါခို့

မတတ်နိုင်ဘဲနဲ့ ပြောနေတဲ့ လောကွတ်အလုပ်ကို
အမေကလဲရှောင်၊ သားသမီးများကလဲ . . . (ရှောင်ရမှာပါ
ဘူး)။ ရှောင်ပြီးသကာလဲ ကဲ-ကျွန်းတော်ကလဲ လောကွတ်
မဟုတ်တော့ဘူး၊ တကယ်တစ်းဘဲ၊ ပအေမိဘကလဲ ငါတို့
ကလဲ လောကွတ်မဟုတ်တော့ဘူး၊ တကယ်တစ်းဘဲ ဆိုရင်
မြင်း ဒါဘဲ ဒကာ-ဒကာမတို့၏မအိုရာ၊ မနာရာ၊ မသေရာ
ဘားတတ်တဲ့ အလုပ်လုပ်ကြ၊ သားသမီးများကိုလဲ တိုက်တွန်း

ကိုယ့်ကိုယ်တိုင်လဲ လုပ်လိုရှိရင်ဖြင့် ဒါကယ်နိုင်တဲ့ အလုပ်
ချည်း မှတ်လိုက်ကြား . . . (မှန်ပါ)။ ဘယ်လိုမှတ်လိုက်ကြား . . .
(ကယ်နိုင်တဲ့ အလုပ်လို မှတ်ရမှာပါဘူရား)။ သဘောပါကြ
လား . . . (ပါပါတယ်ဘူရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ အခုတော့ဖြင့်
ငါတို့က နင်တို့ကို ကလေးသူငယ် သူငယ် နှုပ်စားလေးမှတ်ပြီး
သကာလန်တို့ လူပျို့ဖြစ်နေပေမဲ့၊ သားနဲ့မယားနဲ့ နေကြပေမဲ့
ငါတို့စိတ်ထဲတော့ သူငယ်နှုပ်စားလောက်ပဲ စိတ် ထဲရှိသေး
တယ် လူကလေးဘဲ ရှိသေးတံယ်ပေါ့ပြာ . . . (မှန်ပါ)။
သဘောကျလား . . . (ကျပါတယ်ဘူရား)။

မအောမိဘက ဒီလောက်ထိအောင် မယုယူဘူးလား
. . . (ယုယ်ပါတယ်ဘူရား)။ ယုယ်ပေမဲ့လဲ လူကလေးဘဲ
ရှိသေးတယ်ပြောတော့ ပြောတာဘဲ ရှိတာဘဲ . . . (မှန်ပါ)။
သူစိတ်ကူးထဲမှာသာ ပြောတာဖြစ်တာဘဲ တားဆီးနိုင်ရဲ့
လား . . . (မတားဆီးနိုင်ပါဘူရား)။

မတားဆီးနိုင်လိုရှိရင်၊ တားဆီးနိုင်တဲ့ အမွှေကို
ပေးလိုက်စမ်းပါ (မှန်ပါ)။ ဘာပါလိမ့် . . . (မဂ္ဂိုလ်ရှစ်ပါးပါ
ဘူရား)။ မဂ္ဂိုလ်ရှစ်ပါးဆိုတာ၊ သဘောပါကြလား . . . (ပါပါ
တယ်ဘူရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ တစ်ယောက်နဲ့

တစ်ယောက် လောကွတ်ချော်နေတဲ့ အလုပ်တွေကို ခင်ဗျား
တို့ဖြင့် လုပ်မနေကြစမ်းပါနဲ့ တကယ်စိတ်ကောင်း စေတနာ
ကောင်းနဲ့ တကယ်စွဲများဆောင်နိုင်တာ လုပ်ကြစမ်းပါ...
(မှန်ပါ)။ သဘောပါပြီလား... (ပါပါပြီဘုရား)။

ဘာနဲ့ တိုက်တွေန်းကြမလဲ... (မဂ္ဂိုလ်နဲ့ တိုက်တွေန်းရ^၁
မှာပါဘုရား)။ အင်း-ဒါကဖြင့် သားသမီးအိုတာ-နာတာ-သေ
တာကိုလဲ၊ မအောမိဘက၊ တတ်နိုင်တဲ့ တိုက်တွေန်းလုံး၊ မအော
မိဘကအိုတာ-နာတာ-သေတာကိုလဲ သားသမီးများက
တတ်နိုင်တဲ့နည်းဘဲဆိုတာဖြင့် ယနေ့ ကောင်းကောင်းတွေ
ပါပြီ... (တွေ့ပါပြီဘုရား)။ မတွေ့ကြသေးဘူးလား...
(တွေ့ပါပြီဘုရား)။

တွေ့လိုရှိရင် ဒါခင်ဗျားတို့ ဘုရားဟောတာဆိုတာကို
ရောသောကျလား... (ကျေပါတယ်ဘုရား)။ ဟုတ်ကော
ဟုတ်ပါရဲ့လားဆိုတာကိုလဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါဦး...
(ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား)။ တကယ်တမ်းကော့ ဟုတ်ပါတယ်
ဆိုတာငြင်းဖြုလိုသေးလား... (မလိုတော့ပါဘုရား)။

အဲဒီတော့ ခင်ဗျားတို့ လက်ဆုံးကြပြီး စကားပြောနေ
တဲ့အလုပ်တွေဟာဖြင့် တဏ္ဍာက ပြောနေတာ၊ အခုက ဉာဏ်
ကပြောတာ... (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါပြီဘုရား)။
အဲ-သားနဲ့သမီးနဲ့များ တစ်ခါတည်း မိတ်မီးအောက်

မှာ, ရှေးရေးနောက်ရေးတွေ ပြောပြီး သက္ကလ, အမေကလ
သားသမီးအပေါ်မှာ မေတ္တာထားပုံတွေ, သားသမီးများကလ
လိမ္မာတဲ့သားသမီးတွေက မအေမိဘအပေါ်မှာ မေတ္တာ
ကရာဏာထားပုံတွေများ ပါတ်မီးအောက်မှာ ခေါင်းချင်း
ဆိုင်ပြီး သက္ကလများ, တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လွမ်း
မနောက်စမ်းပါနဲ့ ဆိုတာပြောတယ်. . . (မှန်ပါ)။

ရိပ်မိပြီလား. . . (ရိပ်မိပါဘူရား)။ ခင်ပျားတို့က
တစ်ယောက်တစ်ယောက် လွမ်းနေတာ, ဟုတ်တာလဲ မဟုတ်
ဘဲနဲ့. . . (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီလား. . . (ရှင်းပါပြီဘူရား)။ အပို
တွေ လုပ်မနောပါနဲ့ ဆိုတာကော သဘောကျလား. . . (ကျပါ
တယ်)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဘာလုပ်ကြမတုံး. . . (မဂ္ဂိုလ်အလုပ်
လုပ်ရမှာပါ)။ သားသမီးကလဲ မအေမိဘကို ဘာတို့က်တွေနဲ့
ရမလဲ. . . (မဂ္ဂိုလ်တို့က်တွေနဲ့ရပါမယ်)။ မအေမိဘက
လဲ သားသမီးများကို. . . (မဂ္ဂိုလ်တို့က်တွေနဲ့ရပါမယ်)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ လိုရာကိစ္စ လိုရာ ခရီး
အပြီးရောက်တဲ့ အင်း-တို့က်တွေနဲ့လုံး အစစ်အမှန်ဖြစ်ပြီး
သက္ကလနောတယ်ဆိုတာဖြင့် မငြင်းမဆန့်နဲ့ ဘူရားသခင်
? ယတော်မြတ်ကြီးက သစ္စာဉ်နဲ့ မပြောလိုက်တဲ့အတွက်

ဒါအမှန်ဘဲလို့ မှတ်ပါ။ (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား။ . . .
(ကျပါတယ်ဘူရား)။

မငြင်းမဆုံး သစ္စာဉ်နဲ့ ပြောလိုက်တာ ဒီဦ့စွာ
မမှန်လား . . . (မှန်ပါတယ်ဘူရား)။ ကိုင်း . . . တိုက်တွန်း
တတ်ကြပြီလား . . . (တိုက်တွန်းတတ်ပါပြီဘူရား)။ ဆုံးမ
တတ်ကြပြီလား . . . (ဆုံးမတတ်ပါပြီဘူရား)။ သွန်သင်
တတ်ကြပြီလား . . . (သွန်သင်တတ်ပါပြီဘူရား)။ ဒါဖြင့်
ဘယ်လို့သွန်သင်ကြမလဲ . . . (မဂ္ဂိုလ်အလုပ်, လုပ်ခိုင်းရမှာ
ပါ)။

ချစ်ရှုံး-ခင်နှီး-ကြင်နာရှိမှန်ခဲ့သော် . . . မရွှင်အလုပ်
လုပ်ခိုင်ရမှာပါ)။ ရှင်းကြရဲ့လား . . . (ရှင်းပါတယ်ဘူရား)။
အဲဒါ အကောင်းဆုံးနည်းဘဲ၊ ဒီပြင်ဆို ဇေားခွာက်
ကိုင်ပြီး၊ ငို့ရမည့်ကိစ္စချည်း ခင်ဗျားတို့ အားမဟုနေရာ
ရောက်တယ် . . . (မှန်ပါ)။ ဟုတ်လား အမေအဖော် မမာ
သားတွေသမီးတွေက အင်မတန်ကြင်နာယုယုပြီး သေကာလ
နေတော့ ဆေးရှာကြုံ၊ ဝါးရှာကြုံ ဒီဆေးလေးတို့က်လိုက်
ဟိုဆေးလေးတိုက်လိုက်နဲ့ပြီးတော့ တတ်နိုင်ကြရဲ့လား . . .
(မတတ်နိုင်ပါဘူရား)။

တရားမှန်တွေ့ပါဖြံ

အင်း - မတတ်နိုင်တဲ့အလုပ်နဲ့ လောကွတ်လုပ် မနေ
ပါနဲ့ဆိုတာကိုရော, ယန့်သဘောကျပါပြီလား . . . (ကျပါ
ဘုရား)။

ကဲ-ဒါဖြင့် တတ်နိုင်တဲ့အလုပ်ကို ဘုရားသွားသွားသွား
ညက်နဲ့ ရှာလိုက်တဲ့အခါ မတွေ့လား . . . (တွေ့ပါတယ်
ဘုရား)။ တွေ့တဲ့အခါကြတော့ ဘာတွေ့တုံး . . . (မဂ္ဂင်
ရှစ်ပါးတွေ့ပါတယ်)။

အင်း-အမေလဲ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး လမ်းမတော်ကြီးကနေ
လျှောက်သွားလို့ မအို-မနာ-မသေ အမြဲနေတဲ့ နိုဗ္ဗာနဲ့
ရောက်သွား၊ သားသမီးတိုက်တွန်းလိုက်ပြန်တော့လဲ သား
သမီးတွေက ဒီအတိုင်း လုပ်ပြန်တော့ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး လမ်း
မတော်ကြီးကနေ လျှောက်သွားတော့ မအို, မနာ, မသေတဲ့
နိုဗ္ဗာနဲ့ကြီး ရောက်မသွားဘူးလား . . . (ရောက်သွားပါ
တယ်ဘုရား)။

ပြော်-ဒါမှ ချစ်ရှိုး, ခင်ရှိုး, ကြင်နာရှိုး အမှန်လို့ မှတ်
လိုက်စမ်းပါ။ (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြလား (ပါပါတယ်ဘုရား)
ချစ်ရှိုး, ခင်ရှိုး, ကြင်နာရှိုး အမှန်ကဖြင့် တိုက်တွန်းမှု ပြောင်း
ပေးကြပါနော် . . . (မှန်ပါ)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ ဒါကရွှေ့ပိုင်းမှာ

ဒကာ-ဒကာမတို့ မရှင်သာအားကိုးရာရှိတော့တယ်။ သားချစ်လဲ အင်း မရှင်နဲ့တိုက်တွေန်း၊ အမေအဖေကို ပြန်ပြီးသကာလကြင်နာပါတယ်, ယူယပါတယ်ဆိုလဲ ဘာတိုက်တွေန်းရ... (မရှင်နဲ့တိုက်တွေန်းရပါမယ်)။

ကိုင်း - ကိုမောင်နိုင်တို့၊ ကိုမြင့်တို့ တရားမှန် တွေပါပြီ (တွေပါပြီဘူရား)။ မတွေကြသေးဘူးလား... (တွေပါပြီဘူရား)။ တရားမှန် အသေအချာတွေပြီ ဒကာဒကာမတို့ ဘာမှ သံသယရှိဖို့ လိုသေးလား... (မလိုပါဘူရား)။ မလိုတော့ပါဘူး။

ပြောမယ်ကြံ့ရင်ခဉ်းစားပါ

သြော်ဟုတ်ပါလား၊ တို့ပြောဆိုနေတာတွေကတော့ ဖြင့် အပေါ်ယံတင်, ခရီးမပေါက်တာတွေကို တကယ်တမ်း အဟုတ်လုပ်ပြီး တို့ပြောနေတာပါလားဆိုတာဖြင့် သေသေချာချာ ပြောမယ်ကြံ့ရင်လဲ, စဉ်းစားပါတော့... (မှန်ပါ)။ ပြောမယ်ကြံ့ရင့် ဘယ့်နှယ်တုံး... (စဉ်းစားရပါမယ်)။

ဘာ ငါလောက္ဂတ်လုပ်မလို့လား မအောမိဘက်... (မှန်ပါ)။ ဘားသမီးများကလဲ အမေအဖေကို ကျေးမှုးတဲ့ပြန်ဆပ်ချင်တဲ့သဘော ပြောလို့ ဟာ ဘာယူလာတယ် ဘာဝယ်ခဲ့တယ် ဟာဘယ်လိုပူဇော်မလို့ ဘယ်လိုကန်တော့မလို့ ဆိုတာ

ယဲ ဒကာ-ဒကာမတို့ ဒါ-အင်း-တကယ်တတ်နှင့်တဲ့ ကိစ္စ^၁
မျိုးလားလို့ မေးပြန်တော့လဲ ဘယ်လို့ဖြေကြမလဲ...
(မဟုတ်ပါဘူရား)။ အင်း... လောကွေတ်မျှလောက်ပဲ
ရှိသေးတယ်... (မှန်ပါ)။

“မာတာပိတ္ထပြာနဲ့” ဆိုတဲ့ မဂ်လာတရားဘဲ ရှိသေး
တယ်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်ဘူရား)

တော့ မဂ်လမုတ္ထာမြောက်တော့ မြောက်ပါ
တယ်တဲ့ မိဘက သားသမီးယူယဲ၊ သားသမီးက မအောမိဘ^၂
ယူယတ္ထတွေ မဂ်လာတရားတော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ တကယ်
တော်း တတ်နှင့်သလားလို့ မေးလိုက်တဲ့အခါကျတော့ မဟုတ်
သေးဘူး... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်,
ဘူရား)။ ဒါဖြင့် မအောမိဘက်လဲ သားသမီးကို သွန်သင်
တတ်ပါဖြီ... (မှန်ပါ)။

သားသမီးကလဲ မအောမိဘကို အားပေးတတ်ကြပါပြီ
လားလို့ မေးရင် (အားပေးတတ်ကြပါပြီဘူရား)။ အားပေး
တတ်ပြီဆိုတာ သဘောပါလား (ပါပါတယ်ဘူရား)။

အင်း-နှိမ့်လို့ရှိရင် ဒီနည်းနဲ့ဒီနည်းမှ အမေကလဲ
ဒီနည်းမကိုင်ဘဲနဲ့ အမေအဖေကလဲ မရှင်နည်းမကိုင်၊
သားသမီးကလဲ မရှင်နည်းမကိုင်ပြီးသကာလဲ၊ အားပေးမှ
ထောက်ပံ့မှုမလုပ်ခဲ့သည် ရှိသော်၊ အမေသေလို့ သားသမီး

ငိုရမ္မာတွဲလဲ မနည်းလှပါဘူး... (မှန်ပါ)။ သား သမီး၊
သေလို့ အမောင့်ရမည့် အမေအဖောင့်ရမည့် အချက်တွေ
ကေား... (မနည်းလှပါဘူရား)။

လိုရင်းမလုပ်မိလို့

အဲဒါ လိုရင်းမလုပ်မိလို့လို့ မှတ်လိုက်ပါ... (မှန်ပါ)။
ဘယ်လိုမှတ်ကြ... (လိုရင်းမလုပ်မိလိုပါ)။ လောကွတ်တွေ
နဲ့ အချိန်ကုန်ခဲ့လို့ မျက်ရည်နဲ့ လမ်းဆုံးရတယ်... (မှန်ပါ)။
ဘယ်လိုမှတ်ကြမလဲ... : (မျက်ရည်နဲ့ လမ်းဆုံးရပါတယ်)။
ရှင်းကြပါကလား... . (ရှင်းပါတယ်)။

ဘယ့်နှယ်တုံး ဘူးကြောင့် မျက်ရည်နဲ့ လမ်းဆုံး
ရတာလဲ... (လောကွတ်တွေကြောင့် မျက်ရည်နဲ့ လမ်းဆုံး
ရတာပါ)။

လောကွတ်တွေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ အပြောများပြီးသကာ
လဲ. လိုရင်းမပါတဲ့အတွက် နောက်ဆုံးပိတ် သားသေလို့
အမောင့်တယ်၊ သားသမီးသေတဲ့ အမေအဖောင့်ရတယ်၊
အမေအဖသေလို့ သားသမီးမျက်ရည်စက်လက်ထွက်ကြ
ရတယ်ဆိုတဲ့ဉာဏ်၊ အောင်း နဂိုက လောကွတ်အတ်ဟာ ဒီမှာ
သိမ်းတယ်... (မှန်ပါ)။

၃၆

ဘယ်လိုမှတ်ကြမလဲ... (လောကွဲတ်ဇာတ်
မျက်ရည်မှာ သိမ်းတယ်မှတ်ရပါမယ်)။ လောကွဲတ်ဇာတ်
မျက်ရည်မှာ ဇာတ်သိမ်းတယ်... (မှန်ပါ)။ ဒကာ-ဒကာမ
တို့ လောကွဲတ်ဇာတ်က... (မျက်ရည်မှာ ဇာတ်သိမ်းပါ
တယ်ဘူရား)။ ရှင်းပါရဲ့လား... (ရှင်းပါတယ်ဘူရား)။
လောကွဲတ်ဇာတ်ကဖြင့်... (မျက်ရည်မှာ ဇာတ်သိမ်းပါ
တယ်)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်ဘူရား)။

ဒကာ-ဒကာမတို့ ကျေကျေနပ်နပ် သဘောကျကြ
ပါတော့... (ကျပါတယ်)။ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။
နှုတ်ကထွက်တတ်ကြပြီလား... (ထွက်တတ်ပါပြီဘူရား)။
အေး-ထွက်တတ်အောင်ထွက်ပါ။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် သင်ကြပါစို့ ဒကာ-ဒကာမတို့ သင်ကြ
ပါစို့တဲ့ ဘယ်လိုသင်ကြတဲ့း ကိုင်း-သားသမီးများကလဲ
ဘယ်လိုလုပ်ရမတုံးလို့ မေးဖို့မလိုဘူးလား... (လိုပါတယ်)
အမေတ္တာက ကျွန်တော်တို့ကို အိုးမှာ၊ နာမှာ၊ သေမှာစိုးရိမ်
တယ်။ ကျွန်တော်တို့အတွက် မျက်ရည်မထွက်ရအောင်
သားသမီးများကလဲ ကျွန်တော်တို့ ဒါလုပ်တော့မယ်...
(မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်ဘူရား)။

မအေမိဘတွေကလဲ နင်တို့သားသမီးတွေ မျက်ရည်
ကြီးငယ်ကျတာ ငါမကြည့်နိုင်ဘူးဆိုပြီး ငါမအိုရာ၊ မနာရာ၊

မသေရာ ငါအရောက်လုပ်လိုက်မယ, နင်တို့ ငါအိုတာ,
ငါနာတာ, ငါသေလိုရှိရင် နင်တို့မျက်ရည် ကျလိမ့်မယ။ နင်တို့
မျက်ရည်ကျတာလဲ ငါအကြည့်မခံနိုင်ဘူး . . . (မှန်ပါ)။
ငါမအိုရာ, မနာရာ; မသေရာကိုဘဲ ငါအရောက်လုပ်မယလို့
တကယ်ခင်ဗျားတို့ စိတ်အားတင်းပြီးသကာလ လုပ်ကြမယ
ဆိုလိုရှိရင်ဖြင့် တကယ်ချွစ်ရာခင်ရာ သားသမီးများရဲ့
မျက်ရည်ကျမှုကိုလည်း အတ်သိမ်းပေးရာရောက်မယ. . .
(မှန်ပါ)။

သားသမီးများကာလဲ မအေမိဘမျက်ရည်ကျမှုကို
ကိုယ်ကိုယ်တိုင်က လုပ်ပြီးသကာလ မအိုရာ, မနာရာ,
မသေရာ သွားလိုက်မယဆိုရင်, မအေမိဘရဲ့ မျက်ရည်ကို
အတ်သိမ်းပေးရာလဲ ရောက်မယ. . . (မှန်ပါ)။

မရောက်ဘူးလား. . . (ရောက်ပါတယ်ဘူးရား)။
သဘောပါကြုံသလား. . . (ပါပါတယ်ဘူးရား)။

ဒါ-ဘုန်းကြီးက တကယ့်တရားမှန် တရားစစ်ကို
ပြောတဲ့အတွက် ခင်ဗျားတို့က မျက်ရည်ကျတဲ့အတ်ကို
သောကပရိအောင် ရေလူးမြေလူးဆိုတဲ့ အတ်တွေသိမ်းစေ
ချင်လွန်းလို့ အမေလဲသိမ်း၊ အမေအဖေလဲသိမ်း၊ သားသမီးလဲ
သိမ်းတဲ့ညစ္စာဖြင့် ချွစ်ရှိး၊ ခင်ရှိး၊ ကြုံနာရှိး အမှန်ကဖြင့်
ဒကာ-ဒကာမတို့ ဒီလမ်းနဲ့ ဒီစခန်းမှုတစ်ပါး လွှဲစရာ

မရှိအောင် (မှန်နေတယ) သဘောပါကြလား . . . (ပါပါ
တယဘူရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ခင်ပျားတို့ပြောနေတဲ့ လောကွတ်တွေ
အပိုဘဲ ဆိုတာကော . . . (သဘောကျပါဘူရား)။ ရှင်းပြီ
လား . . . (ရှင်းပါဘူရား)။ ပြောမိကြသေးလား . . . (ပြောမိ
ပါတယ)။ အင်း-ပြောမိရင် ဖျက်ပါပျား၊ သဘောကျပြီ
လား . . . (ကျပါဘူရား)။ ပြောမိရင် ဘယ့်နှယ့်တုံး . . .
(ဖျက်ရမှာပါ)

ဖျက်ရမယ်၊ ဘာဖြစ်လို့၊ မဟုတ်တာပြောမိလို့ . . .
(မှန်ပါ)။ ဘယ့်နှယ်ကြောင့် ဖျက်နိုင်းတာပါလိမ့် . . . (မဟုတ်
တာပြောမိလို့ဟိုဘူရား)။

မဟုတ်တာပြောမိလို့ဆိုတော့ အခုတော့ဖြင့် သား
သမီးများကလဲ မအောမိဘ ပြောတဲ့စကားရိပ်မိပြီ . . .
(မှန်ပါ)။ မရိပ်မိသေးဘူးလား၊ (ရိပ်မိပါဘူရား)။

အင်း-ဒါလမ်းမမှန်သေးဘူး၊ အခုပြောနေတာ မအော
မိဘက သားသမီးပြောတာလဲ သားသမီးများက အင်း လမ်း
မမှန်သေးပါဘူးဆိုတာ ရွှေးတတ်ပါပြီ . . . (မှန်ပါ)။

အင်း-သားသမီးများက မအောမိဘကို အလွမ်းဖြေ
ပြောနေပြန်လို့ရိုရင်လဲ လမ်းမမှန်သေးပါဘူး ဆိုတာကေား . . .

၃၉

(ပြောတတ်ပါဖို့ဘူရား)။ ပြောတတ်ပြီမဟုတ်လား။ . . .
 (မှန်ပါ)။

ကိုင်း - ဒီကရှု မင်းလဲလောက္ခာတ်မလုပ်နဲ့ မင်းတို့
 သားသမီးတွေကလဲ တို့မအောမိဘအပေါ် လောက္ခာတ်မလုပ်
 နဲ့ကာ, ငါတို့ကလဲ မင်းတို့အပေါ် လောက္ခာတ်မလုပ်တော့
 ဘူးဟေ့ မင်းတို့လဲ မဂ္ဂိုလ်အလုပ်လုပ် ငါတို့လဲ မဂ္ဂိုလ်
 လုပ်မယ် မင်းတို့မဂ္ဂိုလ်အလုပ်လုပ်လို့ရှိရင် ငါတို့မျက်ရည်
 သိမ်းပေးတာနဲ့ အတူတူပဲလို့ မအောမိဘက ပြောစမ်း။ . . .
 (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား . . . (ကျပါတယ်ဘူရား)။

နှစ်ဦးနှစ်ဝကျေးဇူးများပါတယ်

သားသမီးများကလဲ ကျွန်ုတ်တို့ ဒီအလုပ် လုပ်ပါ
 မယ်ဆိုလို့ရှိရင် လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်တော့မယ်ဆို မအောမိဘ
 မျက်ရည်သိမ်းပေးတာဘဲ (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား . . .
 (ကျပါဘူရား)။

ဒါဖြင့် နှစ်ဦးနှစ်ဝ အင်မတန်ကျေးဇူးများလာတဲ့
 သဘောရောက်, မရောက် . . . (ရောက်ပါတယ်ဘူရား)။
 ဒါဖြင့် သားသမီးများကလဲ ဘာလုပ်ပဲမယ်ဆိုတာကို
 ကော ဝန်ခံဖို့ကောင်းလဲ . . . (ဝိပသာနာ မဂ္ဂိုလ်
 လုပ်ပဲမယ်လို့) ဝန်ခံဖို့ကောင်းတယ် . . . (မှန်ပါ)။

၄၀

အမေ မိဘတွေကလဲ တို့လဲ မင်းတို့အတွက် မငိုရ^၁
အောင် မင်းတို့မငိုရအောင် ငါဇာတ်သိမ်းပါမယ်ဆိုတဲ့
အလုပ်ကို မအေမိဘတွေက (မှန်ပါ)။ အားတင်းပြီးလုပ်ဖို့
မကောင်းဘူးလား... (ကောင်းပါတယ်)။

က ကိုယ့်သားသမီး ကိုယ့်မျက်စိအောက်မှာ လူပုံ
အလယ်မှာ အရှုက်တက္ခ အကျိုးနဲ့ ငိုပွဲဆင်မှာကို...
(မှန်ပါ)။ မအေမိဘကကော ခင်ဗျားတို့က သေသွားလို့
ကြည့်လိုကောင်းရဲ့လား... ကျွန်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်... (မကောင်း
ပါဘူး)။

အင်း - ဒါဖြင့် မင်းတို့ငိုပွဲဆင်တာကိုလဲ ငါမဆင်ရ^၂
အောင် လုပ်ပါမယ်ဆိုတော့ သူတို့မျက်ရည်ကို ခင်ဗျားတို့က
လက်ကိုင်ပုတိနဲ့ သုတ်ပေးတာမဟုတ်ဘူး၊ ထွက်ကိုမထွက်
ဘူး... (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပြီးလား၊ (ရိပ်မိပါဘူး)။

လက်ကိုင်ပုတိနဲ့ သုတ်တာလား၊ ထွက်ကို မထွက်ရတဲ့
နည်းလား... (ထွက်ကိုမထွက်ရတဲ့နည်းပါ)။ က - ဒါဖြင့်
တော်တော်ကောင်းတဲ့အလုပ်ပဲ... (မှန်ပါ)။

ဘူး သွေ့ညာတည်ကိုနဲ့ ပြောလိုက်တော့ ဒကာ
ဒကာမတွေ အင်မတန်ရှင်းပြီး၊ အင်မတန်လင်းတဲ့ အမိပိုယ်
ဟာဖြင့် ပြောစရာမရှိတော့ဘူး... (မှန်ပါ)။ သဘောပါ
လား... (ပါ၊ ပါဘူး)။

ဆုံးမတတ်ကြပြီနော် . . . (မှန်ပါ)၊ သွန်သင်တတ်
ကြပြီ . . . (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် နေရာကျပြီ ဒကာ ဒကာမတို့
ဒါဖြင့် မဂ္ဂိုလ်အလုပ်ကို ဘုန်းကြီးများကရော၊ ဘုရားသခင်က
ရော၊ ကွာတဲ့၊ မဂ္ဂိုလ်မှုတစ်ပါး၊ အမေက သားသမီးကယ်နှင့်
တာမရှိဘူး၊ သားသမီးက အမေကယ်ယူနိုင်တာမရှိဘူးဆိုတာ
ဖြင့် အခုတရားမှာ ကောင်းကောင်းသေချာသွားပြီ (မှန်ပါ)
သဘောကျလား . . . (ကျပါဘုရား)။

သားသမီးက အမေကယ်ချင်လိုရှိရင်လဲ မဂ္ဂိုလ်ဘက်
ရောက်အောင် တိုက်တွန်းရမယ် . . . (မှန်ပါ)။ အမေ အဖော်
က သားသမီး တိုက်တွန်းချင်လဲ၊ ကယ်ယူနိုင်တဲ့နည်းလဲ
မဂ္ဂိုလ်နည်း၊ သားသမီးက မအောမိဘ ကျေးဇူးဆပ်တဲ့နည်း
ကကော . . . (မဂ္ဂိုလ်းပါဘုရား)။

မဂ္ဂိုလ်ပုံ၊ ပွားနည်းရှုနည်းမှုတစ်ပါး ဘာမှမရှိဘူး
ဆိုတာ သဘောကျလား . . . (ကျပါတယ်ဘုရား)။

ဤအတိုင်း ဖင်မ၊ ခေါင်းမ၊ နေလို့ အပိုဘဲလို့သာ မှတ်
စမ်းပါ . . . (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား . . . (ကျပါဘုရား)။

အင်း - ဒါလေး တစ်ခါတည်း ဒကာ ဒကာမတွေ
စီးပွားရေးကလေးတွေနဲ့ မလိုက်၊ အဝတ်ကလေးတွေနဲ့
မလိုက်၊ ဟုတ်လား အရင်းလေးထုတ်ပေးထားလိုက်၊ အင်း

၄၂

တော်ကြာအရင်းထုတ်ပေးရင်းနဲ့ အိပ္ပါး၊ နာပဲ၊ ဆင်နေတာပဲ
(မှန်ပါ)။ မဆင်ဘူးလား၊ ဆင်လား . . . (ဆင်ပါတယ်
ဘုရား)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒီအတိုင်းတော်ပဲမလား (မတော်ပါ
ဘုရား)။ ဧည့် မအောမဘတွေကို သက်ကြီးအိမတွေမျိုး
ထိုက်တန်တဲ့ အဝတ်တွေဆင်ပြီးသကာလ၊ ထိုက်တန်တဲ့
အစားအသောက် တွေကျွေးနေကြ၊ တော်ကြာ၊ သူ အိပ္ပါး၊
နာပဲကြီးသွားကြည့်မိလျက်၊ ကြည့်ရညီးမှာပဲဆိုတာကို ငြင်းဖို့
လိုသေးလား . . . (မလိုပါဘူး)။ ကဲသဘောပါကြလား . . .
(ပါ-ပါတယ်)။

ကဲ-ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာတို့ အမေလဲ ဒီနည်းယူပါ၊
သားသမီးလဲ ဒီနည်းယူပါဆိုတာ ဘုရားကတော့ဖြင့် ဟောပြီ
. . . (မှန်ပါ)။ မဂ္ဂိုင်အလုပ်ကို သူသင်တော့မှာပေါ့ . . .
(မှန်ပါ)။ မောင်နိုင် ဘာသင်ရမှာလဲ . . . (မဂ္ဂိုင်အလုပ်ကို
သင်ရမှာပါ)။

မဂ္ဂိုင်အလုပ်သင်ရတော့မယ်ဆိုတော့ ဒကာ-ဒကာမ
တို့ မဂ္ဂိုင်အလုပ်သည်ကားလို့ဆိုရင် သားသမီးချည်း
လုပ်ထိုက်တဲ့အလုပ်လည်းဟုတ်၏။ သားသမီးချည်း လုပ်
ထိုက်တဲ့အလုပ်ကော . . . (ဟုတ်ပါတယ်)။ မအောမဘချည်း
လုပ်ထိုက်တဲ့အလုပ်ကော . . . (ဟုတ်ပါတယ်)။ ဒါကို

ဘုရားကသိစေချင်တယ်... (မှန်ပါ)။

ဉာဏ် သားသမီးများ ချစ်ပါတယ် ခင်ပါတယ်ဆိုလို ရှိရင် မအောမိဘ လုပ်ထိုက်တဲ့အလုပ်ပေါ်လာပြီ... (မှန်ပါ)၊ သားသမီးများလဲ မအောမိဘ ချစ်ပါတယ်, ခင်ပါတယ်ဆိုလို ရှိရင်, အမောမိဘ မျက်ရည်အတ်သိမ်းတဲ့ အလုပ်ဟာ မရွင်အလုပ်ပဲ... (မှန်ပါ)။ ဆိုနိုင်ကြလား... (ဆိုနိုင်ပါ ဘုရား)။

အဲဒါ ယနေ့ သဘောပါကျပလား ... (ပါ-
ပါဘုရား)။ ဒါဖြင့် မောင်နဲ့နှစ်မ အတ်သိမ်းတာလဲ ဒါပေါ့ပျော်
... (မှန်ပါ)။ လင်နဲ့မယား အတ်သိမ်းချင်ရင်ရော...
(ဒါပါပဲ)။

ဟာ တစ်ခါ လုပ်သေလို့ မယားငိုရတာလဲ အရှင်
အကွဲ အကျိုးနည်းပဲ... (မှန်ပါ)။ ဟူတ်လား အင်း မယား
သေလို့ လင်မှာပူးဆွဲး ဒုက္ခရောက်ရတာလဲ အရှင်တကွဲ
အကျိုးနဲ့ဘဲ, တစ်ယောက်တစ်ယောက် အရှင်ကွဲ အကျိုးနဲ့
အလုပ်ကို အတ်သိမ်းချင်ကြလို့ရှိရင်လဲ, အင်း ခင်ပွန်းသည်
လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ ခင်ပွန်းမကို မအို, မနာ, မသေတဲ့ဆီပိုတဲ့
အရေးပေါ့ပျော် ... (မှန်ပါ)။

အင်း - ခင်ပွန်းသည်ကိုလဲ ခင်ပွန်းမက, ကြပ်နာပါ
တယ်, ယုယပါတယ်ဆို, မအိုမသေအမြဲနေတဲ့ဆီပိုဖို့ဟာ

ခင်ပွန်းမ၏အရေး . . . (မှန်ပါ)။ ဆိုနိုင်ကြလား . . .
(ဆိုနိုင်ပါဘူရား)။

တိုင်း-ဒါဖြင့် ဒီတရားသည် တစ်ယောက်ထဲဟောတဲ့
တရားလား, နှစ်ယောက်လုံးလုပ်မှ တစ်ယောက်တစ်ယောက်
ငဲ့ရောက်ပြီး မျက်ရည်အတ်သိမ်းတဲ့တရားဆိုတာ ဒကန်
ဖြစ်မှာပဲ. . . (မှန်ပါ)။ မဖြစ်နိုင်ကြသေးဘူးလား . . .
(ဖြစ်နိုင်ပါဘူရား)။ ပေါ်ကြပြီးလား. . . (ပေါ်ပါပြီ)။ ဒါဖြင့်
မောင်နိုင်ရေးနေရာကျပြီ. . . (မှန်ပါ)။

တယ်မြောင်တဲ့ ကိုယ်တော်ကြီးပါလားဆိုတာ ဒကာ-
ဒကာမတို့ ရှင်းပြီးလား. . . (ရှင်းပါဘူရား)။ သာမည် တွေ့
တုန်းကတော့ မောင်နိုင် အမေသည် မျက်ရည်အတ်သိမ်း
တယ်လို့ သားသမီးက မထင်ဘူး-ဟင် . . . (မှန်ပါ);
သားသမီး၏ မျက်ရည်စက်လက်ဖြစ်ရမည်ကို အမေက,
အတ်သိမ်းတယ်လို့ မထင်ရဘူး. . . (မှန်ပါ)။

အခု သေသေချာချာ အမေက မဂ္ဂိုင်အလုပ်, လုပ်
လို့ ခရီးပေါက်သွားပြီးဆိုမှုဖြင့် သားသမီးများ၏ မျက်ရည်ကို
သုတ်စရာလို့သေးလား. . . (မလိုပါဘူး)။

သားသမီးများကတစ်ခါ မဂ္ဂိုင်ဆိုက်ပြီးသကာလ,
အရိယာဘောင်သို့ ရောက်သွားကဲ့အခါ အမေမျက်ရည်ကို
သားသမီးများ သုတ်သက်ပေးဖို့ရှိသေးရဲ့လား. . . (မရှိပါ

ဘုရား)။ တစ်ခါတည်း ခန်းခြာက်သွားတယ် (မှန်ပါ)၊ သဘောကျပလား... (ကျပါတယ်ဘုရား)။ ဘယ်တော့ ပေါ်သေးလဲ... (မပေါ်တော့ပါဘူး)။ ဘယ်တော့မှ မပေါ်ဘူးဆိုတဲ့အရေးဟာဖြင့်, အင်မတန်ကောင်းတဲ့အရေးလို့ ဆိုတိုက်, မဆိုတိုက်... (ဆိုတိုက်ပါတယ်)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ အမေက, အခုဟော မယ့် တရားသည်, အမေက သားသမီးကို ရွှေတောင်တဲ့ တရား၊ သားသမီးသည် အမေကို ... (ရွှေတောင်တဲ့ တရားပါ)။

အဲဒီတရား ဟောလိမ့်မယ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားတို့ သတ္တုချုပြီး မှတ်လိုက်ကြပါတော့... (မှန်ပါ)။ သဘောပါလား... (ပါ-ပါတယ်)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဟောရတော့ မယ်ဆိုလိုရှိရင် ဥပမာလေးတစ်ခုပြပါရစေား၊ ဥပမာလေးတစ်ခုပြမယ်နော်၊ ဥပမာတစ်ခု ပြတဲ့အခါကြရင်ဖြင့် ဒီက ဘုရားလက်ထက်ကတော့ ဒီလိုခာတ်မီးတော့မရှိတာ ဇကန် မှန်နေတော့-

လူတွေ မီးခွက်ထဲမှာ ဆီကလေးထည့်ကွလို့ ဘုရားက ပြတယ်... (မှန်ပါ)၊ ဒီလေးကဆီပေါ့ဖျော်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။ အင်း-ဆီထဲမှာ လဲ

၄၆

တစ်ခါဆီချည်းကလဲ ထ-မတောက်နိုင်တော့ မီးစာလေး၊
ဂူမ်းမီးစာလေးတပ်ကွာ . . . (မှန်ပါ)။ မလာဘူးလား . . .
(လာပါတယ်)၊ ဒါဖြင့် ဆီရယ် မီးစာရယ်နော် . . . (မှန်ပါ)။

ကောင်းပြီ ဒါဖြင့် ဒကာ ဒကာမတို့ ဆီရယ်,
မီးစာရယ် ပြီးတော့ ကဲတစ်ခါ မီးတော်းနဲ့ ဆီတင် (ဆီသာ)
ရှိနေပြီးငြားသော်လည်း လင်းဖို့အလုပ်က မီးတောက်ဦးမှဖြစ်
မှာ . . . (မှန်ပါ)၊ လင်းဖို့အလုပ်က . . . (မီးတောက်ဦးမှ
ဖြစ်မှာပါ)၊ မီးတောက်ဦးမှ ဖြစ်မှာဖြစ်ပြီးသကာလ ကဲ ဥပမာ
ထဲ ဘုရားဟောတဲ့အတိုင်း မီးကလေးလဲ တောက်ပေးလိုက်
ကြပါ . . . (မှန်ပါ)၊ သဘောကျလား . . . (ကျပါတယ်)။

ဒါဖြင့် တစ်ကဆီ, နှစ်က မီးစာ, သုံးက မီးတောက်
(မှန်ပါ)၊ သဘောကျလား . . . (ကျပါတယ်)၊ ကဲ-ဒါဖြင့် မီး
တောက်လာလို့ရှိရင် ဒကာ-ဒကာမတို့ အလင်းကလေးတော့
ပါဘေးမှာပဲ . . . (ပါ-ပါဘုရား)၊ အလင်းရောင် မလာဘူး
လား . . . (လာပါဘုရား) ကဲ-ဒါဖြင့် လေးက, အလင်းလို့
မှတ်လိုက်စမ်းပါ . . . (မှန်ပါ)။

တစ်ကဘာပါလိမ့် . . . (မီးစာ)၊ ဆီပြုဗျာ အောင်
မယ်လေး၊ စေလှချည်လား မီးစာ - နှစ်ကဘာပါလိမ့် . . .
(မီးစာပါဘုရား)၊ အေးမီးစာပဲ၊ သုံးက ဘာပါလိမ့် . . .
(အလင်းရောင်) မီးတောက်မီးတောက် သဘောကျလား
(ကျပါဘုရား)။

အင်း သုံးက မီးတောက်ကလေး၊ လေးက ဘာပါ
လိမ့် . . . (အလင်းရောင်ပါ)၊ အလင်းရောင်ဟူဆိုတော့
ဒကာ ဒကာမတို့ ဒါသသောကျကြပါ . . . (ကျပါတယ်)။

ရှင်နှစ်ကမထောင်

ဒါ-ရှင်နှစ်ကဆိုတာ ကြားသူးလိမ့်မယ်၊ သူက
ဘိက္ခာနှစ်မ ငါးရာအား ဟောတယ်၊ ဒီဘိက္ခာနှစ်မဝါးရာဟာ
ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ရှင်နှစ်က တရားသာ နာရမယ်ဆို ဘိက္ခာနှစ်မ^၁
ငါးရာက ဘယ်လောက်ထိအောင် သူတို့စိတ်ထဲမှာ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချထားသတုံး မေးလို့ရှိရင်ဖြင့် . . .

ဒါသာ ရှင်နှစ်ကတရား နာရမယ်ဆိုလို့ရှိရင် အခု
နာရရင် - အခုသောတာပန်တည်ပါရဲ့၊ တချို့ ဘိက္ခာနှစ်မက
စိတ်ဆုံးဖြတ်ချက်ချထား . . . (မှန်ပါ)၊ တချို့ ဘိက္ခာနှစ်မက
လဲ ဒါသာရှင်နှစ်က တရားကို နာရမယ်ဆိုလို့ရှိရင်
သကဒါဂါမ်တော့ ကေန်ဖြစ်ပါရဲ့၊ သဘောကျလား . . .
(ကျပါတယ်)။

တချို့ ဘိက္ခာနှစ်မတွေကလဲ၊ ဒါသာ ဒီရှင်နှစ်ကတရား
နာရလို့ရှိရင် အနာဂတ်တော့ ကေန်ဖြစ်ပါရဲ့၊ သူတို့ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချထားနော် . . . (မှန်ပါ)။ တချို့ ဘိက္ခာနှစ်မကလဲ ဒါသာ
အရှင်နှစ်ကဟရားနာရလို့ရှိရင် ရဟန္တာမတော့ အသေအချာ
ဖြစ်ပါရဲ့ . . . (မှန်ပါ)။

မိတ်ကူးလေးမျိုးရှိတယ်

မိတ်ကူးလေးမျိုး မရှိကြလား . . . (ရှိပါတယ်)၊
မိတ်ကူးကလဲ ကြောက်စရာကောင်းတယ် မောင်နိုင်ရ . . .
(မှန်ပါ)၊ မိတ်ကူးကလဲ ကြောက်စရာကောင်းတယ်၊ နောက်ဆုံး
ပိတ် တစ်နွောကို မိတ်ကူးအတိုင်း တရားဟာ သွားဖြစ်ကတ်
တယ် . . . (မှန်ပါ)၊ ဒီဘဝ သောတာပန်လောက် မှန်းထား
တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က တက်လိုကိုမရဘူး . . . (မှန်ပါ)။

အခု ဒီဝတ္ထုမှာ လာနေတာက ဒီရှင်နန္ဒက ဟော
တဲ့အခါကျတော့ သောတာပန်လောက် သူတရားနာရရင်
သောတာပန်တည်မယ်လို့မှန်းထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က သောတာပန်
ဒီဘဝ သောတာပန်ဘဲတည်တယ်၊ တက်ကိုမတက်ဘူး . . .
(မှန်ပါ)။

တချို့က ရှင်နန္ဒကတရားနာရလို့ရှိရင် သကဒါဂါမိ
တည်မှာပလို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ချထားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကလဲ မောင်နိုင်
ဘယ့်နှယ်ထင်လဲ . . . (သကဒါဂါမိပဲ တည်ပါတယ်)၊ တက်
လိုကို မရဘူး . . . (မှန်ပါ)။ သူစိတ်ကူးက အဲဒီမှာ ဆုံးဖြတ်
ချက်ချထားတယ် . . . (မှန်ပါ)။

တချို့ကလဲ အနာဂတ်တည်မှာပါပဲ ရှင်နန္ဒက
တရားသာ နာရလို့ရှိရင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်လဲ တက်လို့မရဘူး . . .
(မှန်ပါ)။ တစ်ချို့ကလဲ ရဟန္တာဖြစ်မယ်ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့

တစ်-နှစ်-သုံး-လေးရောက်အောင် သူတက်မယ်... (မှန်ပါ)

ဒါကြောင့် စိတ်ပေမဲ့ ဒကာ - ဒကာမတို့ သူ့ဆုံးဖြတ်ချက်က
ပေမယ့်လွှဲ ကြောက်စရာကြီးပါလား... (မှန်ပါ)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒါထားလိုက်ပါဉီးတဲ့ တစ်နံပါတ်က ဆီ,
ဒကာ-ဒကာမတို့ နှစ်နံပါတ်သည်ကားဆိုလိုရှိရင် မီးစာ, သုံး
နံပါတ်သည်ကား (မီးတောက်) မီး၊ လေးနံပါတ်သည်ကား
အလင်း၊ သဘောကျေလား... (ကျပါတယ်)။

ရှင်နှစ်ကဗောဓာမှုကျေတိမှာ

အဲဒါတော့ ဘိက္ခာနီမတွေ တရားဟောဖို့ သာဝဏ္ဏီ
ပြည်မှာ ဘိက္ခာနီမ ခေါင်းဆောင်ကြီးဖြစ်တဲ့ မိထွေးတော်
ဂေါတမီက, အရှင်ဘုရား တပည့်တော်တို့ ဘိက္ခာနီမတွေ
ဆုံးမတော်မူပါ တရားဟောတော်မူပါ, အလှည့်ကျွန်း တပည့်
တော်တို့ချည်း ပစ်မထားပါနဲ့ ဘိက္ခာနီမ ငါးရာပေါ့လေ, ပစ်
မထားပါနဲ့ဆိုပြီး သကာလ, လျှောက်တော့ -

ဘုရားက ဒါဖြင့် အလှည့်ကျေတရားဟောစေလို့, ခုန်-
ရဟန္တာတွေ အမိန်ထုတ်လိုက်တယ်၍ အလှည့်ကျေတရား ဟော
စေဆိုတော့ အလှည့်တွေက အကုန်ကျကုန်တော့ ရှင်နှစ်က
မောင်နှင့် တစ်ပါးပဲကျွန်းတယ်... (မှန်ပါ)။

ရှင်နှစ်က တစ်ပါးပဲ ကျွန်းတော့ ဘုရားသခ်

ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလဲသိတယ်၊ သူကလဲ သူအလျှည်ကျ
လာလိုရှိရင်၊ အပ်ချုပ်စရာရှိသေးတယ်၊ ခရီးသွားစရာရှိသေး
တယ်၊ ဟောကိုမဟောချင်ဘူး၊ သူကလဲမဟောချင်ဘူး၊
ဘိက္ခာနှစ်မတွေကလဲ သူဟောမှုကို ကျွေတ်မှာ၊ ဘုရားဟောလိုကို
မကျွေတ်ဘူး။ . (မှန်ပါ)။

တုရား၏ဝေဇာယျမဟုတ်

ခက်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း ဒကာ-ဒကာမတို့ ဘိက္ခာနှစ်မတွေ
က၊ ဘုရားဟောလို . . . (မကျွေတ်နိုင်ပါဘူး)၊ ဒီပြင် ရဟန်ဘာ
တွေ ဟောတော့ကော (မကျွေတ်ပါဘူး)၊ မကျွေတ်ဘူးတဲ့သူက
ဒကာ ဒကာမတို့ တရားကတော့ ဒီလက္ခဏာရေးသုံးပါးပဲ
(မှန်ပါ)၊ ကျွေတ်ပါရဲ့လား . . . (မကျွေတ်ပါဘုရား)။

မဟုတ်ဘူးတဲ့ ရှင်နန္ဒကရဲ့ ဝေနေယျတဲ့ . . . (မှန်ပါ)၊
ဘုရားရဲ့ ဝေနေယျမဟုတ်ဘူး . . . (မှန်ပါ)၊ ဘယ်ငဲ့လာက်
ကြောက်စရာကောင်းလဲ ဒကာ-ဒကာမတို့ . . . (ကောင်းပါ
ဘုရား)။

သူဝေနေယျဆိုတာ သူတဲ့ပည့်သားမြေးကို သူချွေတ်မှ
ရတယ်၊ ဘုရားချွေတ်မှရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က ဘုရားချွေတ်ရတယ်. . .
(မှန်ပါ)၊ အင်း သာဝက ချွေတ်မှရမည့်ပုဂ္ဂိုလ်က . . .
(သာဝကချွေတ်ရပါမယ်)၊ အင်း-သူ-ဝေနေယျနဲ့သူဆိုတာလဲ
ခင်ဗျားတို့မှတ်ထားဖို့ကောင်းတယ်. . . (မှန်ပါ)။

ရှင်နှစ်ကာ၏ ဓဝဒနယျ

ဘုရားက သာဝက ဒီရှင်နှစ်က ဆွတ်မှရမည့် ဘိက္ခာနီမ တွေဆါကို ရဟန္တာတွေ အလှည့်ကျဟောစေလို့ဆိုတာ သူ သွားမဟောဘူး . . . (မှန်ပါ)၊ ဟောရဲ့လား . . . (မဟော ပါဘူး)၊ အလှည့်ကျဟောစေလို့သာ အမိန့်ထုတ်လိုက်ပါ တယ်ဆိုတာ ဒကာ-ဒကာမတွေ မှတ်ထားလိုက်ပါ. . . (မှန်ပါ)။

မြတ်စွာဘုရားက ဒီနောယ်သူ့အလှည့်ကျတုံးကွ ညီတော်အာနှစ်ဘုရား၊ ညီတော်အာနှစ်က အစီအစဉ် ထုတ်ရ တာကို အရှင်ဘုရား တဗြားသံယာတော့ အကုန်စွေကုန်ပြီ ဘုရား၊ ရှင်နှစ်ကကလဲ ပြောလို့မရဘူး၊ သူမဟောချင်ဘူးတဲ့၊ ပရိယာယ်ရှာပြီး ခနီးသာထွက်ထွက်နေတာပဲ၊ ကိစ္စတွေသာ ပြနေတာပဲ၊ ဒါဖြင့် ခေါ်ကွာ၊ ဒါဆို ငါ့အမိန့်နဲ့ ခေါ်လိုက်ဆို တော့-

ရှင်နှစ်ကဲကြောတယ်၊ မင်းဒီနော ဘိက္ခာနီမတွေကို တရားဟောရမယ်ကွဲ၊ အမိန့်ထုတ်လိုက်တယ်၊ ဒါနဲ့သူ့ဆွဲများခံ ပြန်လာပြီးသကာလ၊ ဘိက္ခာနီမကျောင်း ဝင်ပြီးသကာလ ခြေဖဝါးဆေး၊ နေရာထိုင်ခင်းတွေ ဟိုကပေးတဲ့အခါမှာ သူက ထိုင်ပြီးသကာလ၊ တရားဟောတယ်။

ဟောတော့မယ်လို့ ထိုင်လိုက်ဘူးအခါ မောင်နိုင် သူနဲ့

ကျေတ်ချင်, ကျေတ်ဖို့ရာ စောစောစီးစီးက သိသိသာသာဖြစ်
နေတယ်... (မှန်ပါ)။

နားမလည်စသေးရှင်ပြန်စမေးနှင့်တယ်

သူတရားပွဲ ထိုင်လိုက်ရင်ပဲ, ဘိကျိန်မတို့, ဘိကျိန်မ^{ငါးရာကလဲ} ရောက်လာတာကိုး၊ သင်တို့ကို ငါတရားဟော
တော့မယ်။

က, သို့သော်လဲတဲ့ သင်တို့ ငါဟောတာချည်းကို
တစ်ခါတည်းသင်တို့က နားထောင်မနေပါနဲ့ ဟောတဲ့အထဲ
က အခုသံသယရှိတယ်ဆို ဒါ-တပည့်တော်တို့ အခု
နားမလည်သေးဘူး၊ ထပ်ပြောပါဉိုးလို့ ပြန်မေးရမယ်...
(မှန်ပါ)။

ပြန်မေးခဲ့လို့ရှိရင်ဖြင့် ငါကလဲ အဆင်သင့်ပဲ ပြန်ဖြေ
ဖို့ရာဟာ ဒီဝိဇ္ဇာရားဟာင့်မှာရှိတယ်ဆိုတော့ ဒီတွင် ဘိကျိန်မ^{ငါးရာက} ကိုမြင့်တို့-မောင်နှင့်တို့, ဉော်-ဒီပြင်ရဟနာတွေက
ဟောသွားတော့ ဒီစကားမျိုး၊ တစ်လုံးမှ မသုံးဘူး (မှန်ပါ)။

သူပါရမိရေစက်က ပါလာပြီပေါ့ ... (မှန်ပါ)။
အခုတော့ဖြင့် အင်း-တို့တရားမဟောရသေးဘူး၊ ဟောတော့
မယ်, ဟောမည့်တရားထဲက နားမလည်လို့ရှိရင် ပြန်လဲ မေး
နှင့်တယ်၊ အဖြော်ပေးနှင့်တယ်, မဖြော်လဲပေးနှင့်လဲက ပြန်

မေးရမယ်၊ နားလည်တယ်၊ နားမလည်တယ်လဲ မင်းတိုကို
မေးလိမ့်မယ်၊ မေးတဲ့အခါကျတော့ နားလည်ရင်၊ နားလည်
တယ်လိုပြန်ပြော၊ နားမလည်လိုရှိရင်၊ ဒါနားမလည်သေးဘူး၊
ထပ်ဟောပါဦးလို့ မင်းတို့ကပဲ၊ လျှောက်နိုင်တယ်။

ဘုန်းကြီးကသူ့ဓဟာနည်းအတိုင်းဓဟာဓနတာ

သူဟောနည်းကို ဘုန်းကြီးများ ဟောနေတာကို ရိပ်မိ
လား . . . (ရိပ်မိပါဘူရား)၊ ဒီ ဒကာ-ဒကာမတို့ နားလည်
ရဲလား၊ မေးလိုက်တယ်၊ ဒါဘာတုန်း၊ ဒါဘာတုန်းလို့၊ အခုပြ
ဟောနေတာသည်၊ ရှင်နန္ဒကတို့၏ ဟောနည်းကို ပြောနေ
တယ်ဆိုတာကော သက်သေခံလုံလောက်ပြီ. . . (မှန်ပါ)။

ရှေးက ဒီလိုမရှိဘူး. . . (မှန်ပါ)၊ ရှေးကတော့
ဟောတဲ့ဘုန်းကြီးက၊ ယပ်ကြီးထောင်ပြီး ဒီအတိုင်းဟောသွား
တာ၊ ပြီးတာပဲ “ဓိဇ္ဈိတီတိဓိဇ္ဈိ”ကစပြီးသကာလ၊ ကြုံကား
အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်မြတ်သည်ကားဆုံးပြီးတာပဲ၊ ဘယ်သူ
ဘာမေးနေတာမဟုတ်ဘူး၊ ထသွားတာပဲ၊ ဒီအတိုင်းချည်းပဲ
အဲဒါ နားမလည်လဲနေရစ်၊ နားလည်လဲ (နေပါ) နေရစ်ဆို
တော့ အတော်ခဲယဉ်းပါလား. . . (ခဲယဉ်းပါတယ်)။

စာကလဲ စီကာပတ်ကုံးတွေနဲ့သာ စီကုံးပြီးသကာလ
ထားလိုက်တော့ လက်ာပတ်ကုံး၊ ဟိုက ကျက်တဲ့ဘုန်းကြီး

ကလဲ မနည်းရအောင် ကျက်ထားရတယ်၊ ကိုယ့်ဟာဆုံးဖို့
အရေးကြီးနေတာပဲ၊ ခင်ဗျားတို့ နားလည်၊ မလည်အရေး
မကြီးနိုင်ဘူး . . . (မှန်ပါ)၊ သဘောပါလား . . . (ပါ-
ပါတယ်)။

အဲဒီလို ဟောတဲ့အထဲမှာ ဘယ်ကလာ ကျေတ်တမ်း
ဝင်နိုင်ပဲမလဲ . . . (မဝင်နိုင်ပါဘူး)၊ အင်မတန်ရင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်
ဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ မဆိုလိုဘူးပေါ့များ . . . (မှန်ပါ)၊ ဒီအထဲမှာလဲ
အလုပ်စဉ်က ပါပါရဲ့လားဆိုတော့ အလုပ်စဉ်က ခန္ဓာဝါးပါး
အနိစ္စတရား ရှုတယ်ဆိုတာလောက်ပဲ ပါတာပဲ . . . (မှန်ပါ)။

ခန္ဓာဝါးပါးလဲ အသေအချာမဟောဘူး၊ အနိစ္စတရား
ရှိတယ်ဆိုတာလဲ၊ ဘာအနိစ္စပါလိမ့်မတုံးလို့၊ ကွင်းကွင်း
ကွက်ကွက်လဲ ဖော်သွားနိုင်တာမဟုတ်ဘူး . . . (မှန်ပါ)၊
အင်မတန်မခဲယဉ်းဘူးလား . . . (ခဲယဉ်းပါတယ်)။

အင်မတန်အပိုးတန်တဲ့ခေတ်

ကဲ-အခုတရားမျိုးတွေကတော့ ရှုံးမှာလဲ အခုလို
ခုပြုပြန်တယ်၊ နားမလည်တာကိုလဲ မလည်သေးလဲမေး၊ အင်း
လည်လား၊ မလည်လားလဲမေးတယ်၊ မလည်သေးတယ် ထင်
လို့ရှိရင်လဲ၊ အင်းဒီဥစ္စာထပ်ပြောပါဉိုးဆိုလို့ရှိရင် ပြောတဲ့
တရားတွေ ဖြစ်နေတော့၊ အင်မတန်အပိုးတန်တဲ့ခေတ်ပဲလို့

ဆုတာကော ဒကာ-ဒကာမတွေ ဆုံးဖြတ်ချက်ချပါ. . .

(မှန်ပါ)၊ အင်မတန်အဖိုးတန်တဲ့ခေတ်နော်. . . (မှန်ပါ)။

ရှေးယပ်တောင်ခေတ်ကြီးဟာ ဘယ်လောက်ကြာ
လာ တယ်လို့ ကျူပ်မပြောတတ်ဘူး. . . (မှန်ပါ)၊ သဘော
ကျလား (ကျပါတယ်)။

အဲဒီ ယပ်ထောင်ခေတ်ကြီးက ဘုန်းကြီးလဲမမြင်ရဘူး
ကွဲ, သူဟာ “ဗုဏ္ဏတိတိ ဗုဒ္ဓိ” ကနေ ဝိဇ္ဇာ်တွေစနေတာ
ပဲ. . . (မှန်ပါ)၊ သဘောကျလား. . . (ကျပါဘုရား)။ နောက်
ဆုံးပိတ် ခက်ခဲတဲ့နက်နဲ့တဲ့, အဘိဓမ္မာ, ဒေသနာတော်မြတ်
သည်ကားဆုံး “ကုသလာဓမ္မာ - အကုသလာဓမ္မာ”ဆိုဒါနဲ့ပဲ
နိုဗ္ဗာန်ရောက်စေ. . . (မှန်ပါ)။

ဒီလို ဖြစ်သွားတာ . . . (မှန်ပါ)၊ ရောက်နိုင်ပါမလား
(မရောက်နိုင်ပါဘုရား)၊ ဉာဏ်ထဲရှင်းဖို့ လင်းဖို့ မခဲယဉ်းဘူး
လား. . . (ခဲယဉ်းပါတယ်)။

ရှင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တော့ ဘုန်းကြီးတို့ မဆိုလိုဘူးပေါ့များ
(မှန်ပါ)၊ ဒီလိုမရမရှိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကျတော့ ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်တော့
မဟုတ်ပါဘူးလို့, ဝိဘွဲ့တည်ပုဂ္ဂိုလ်တွေ, ဝေဖန်ဟောမှ ရ^၅
မည့် ပုဂ္ဂိုလ်တွေ, ဝေဖန်မှ မဝေဖန်တော့ဘဲ တောက်လျောက်
ဖြောတော့တာပဲ. . . (မှန်ပါ)၊ ရနိုင်ဖို့အတော်မခဲယဉ်းဘူး
လား. . . (ခဲယဉ်းပါတယ်)။

ကဲ-ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ အခု-ရှင်နန္ဒကဟောပုံ
က အတော်ကောင်းတယ်နော်. . . (မှန်ပါ)။ ဘိကျွန်ဗီမတွေ
ထိုင်ကာရှိသေးတယ်, တရားမဟောသေးဘူး၊ ကဲ အသင်
ဘိကျွန်ဗီမတို့ အသင်ဘိကျွန်ဗီမတို့ကို ငါတော့ တရားစတော့
မယ်၊ ဟောတဲ့အခါကျ ဟောတဲ့အထဲက နားလည်ရင်လဲ
လည်တယ်ပြောကြပါ၊ နားမလည်လို့ရှိရင်လဲ ပြန်မေးပါ၊
ပြန်မေးတဲ့အခါလဲ ငါကအဖြေအဆင်သင့်ပေးဖို့ပါပဲ ဆိုတော့,
တရားမနာခင်ကိုက စိတ်ကရွင်ကုန်ပြီ. . . (မှန်ပါ)၊ တရား
မနာခင်က ဘယ့်နှယ်. . . (စိတ်ကရွင်ကုန်ပါတယ်)။

ဘယ်ကိုယ်တော်မှ ဒီလိုမပြောဘူး၊ ဗုဏ်တီတို့ဓာတ့
ကိုယ်တော်ချည်းဘဲဆိုတဲ့ အမိပိုယ်ရောက်နေတယ်. . .
(မှန်ပါ)၊ သဘောကျလား. . . (ကျပါတယ်)၊ အဲဒီလို သူ
ဖြစ်ပြီးသကာလနေတော့ ဘယ်ကိုယ်တော်၊ ဘယ်ရဟန္တာကြီး
တွေ, ရှင်သာရိပုတ္တရာဟော, ရှင်အာနန္တာဟော အမျိုးမျိုး
အပုံဖုံ ဘုရားလက်ထက်ကတော့ ရဟန္တာတွေ အစုံပေါ့လေ
(မှန်ပါ)၊ အလှည့်ကျနဲ့ ဟောရတာ ဘယ်သူမှ တို့ ဒီလို
မပြောဘူး။

ဟာ - တို့ရှင်နန္ဒကကတော့ဖြင့် မသိရင်မေးနိုင်သတဲ့
အင်း ပြန်လဲ ဖြေရမတဲ့ဆိုတော့ အင်းတို့ဖြင့် ဒီတော်ခါ
သောတာပန်တည်ရမှာ၊ သကဒါဂါမိတည်ရမှာ, သူမှန်းချက်

တွေ အကုန်လာကုန်တာပဲ . . . (မှန်ပါ)၊ မလာပေဘူးလား
(လာပါဘုရား)။

အင်း-အဲဒီတင်မှ ရှင်နန္ဒက က ကဲ-ရိုရိုသေသေနာ
ကြဆိုပြီး ပထမ ဥပမာလေး သူကပြတယ်။

မီးတောက်နှင့် အလင်း ဥပမာ

ခုန်က တစ်နံပါတ်ကဘာတဲ့ . . . (ဆီပါ)၊ နှစ်နံပါတ်
က . . . (မီးစာ) မီးစာ သုံးနံပါတ်က . . . (မီးတောက်ပါ)၊
အင်း-မီးတောက် လေးနံပါတ်က . . . (အလင်းပါ)၊ အလင်း,
မီးတောက်နဲ့အလင်းနဲ့ဟာလဲ မီးတောက်က ဒီနားတင်
တောက်တာ မောင်နိုင်နော် . . . (မှန်ပါ)၊ အလင်းကာတော့
သူအားရှိသလောက် ဥပမာမယ်-ဆယ်ပေပတ်လည်, ပေ
တစ်ရာ ပတ်လည်, သူသွားချင်သွားမှာ . . . (မှန်ပါ)၊ အဲဒါ
ကြောင့် မီးတောက်နဲ့ အလင်းနဲ့တဗြားစီမှတ်ပါ . . . (မှန်ပါ)
သဘောကျလား . . . (ကျပါတယ်)။

ကိုင်း-ဒါဖြင့် ဒီလိုထားလိုက်ပြီးသကာလ, ဥပမာနဲ့ပဲ
ရှင်းကြည့်ပါတော့တဲ့၊ ဆီကလဲ ခန်းတတ်ပျောက်တတ်တဲ့
အမျိုး . . . (မှန်ပါ) သဘောကျလား . . . (ကျပါတယ်)၊
မီးစာကလဲ ပျောက်ပျက်တတ်တဲ့အမျိုး (မှန်ပါ)။ သဘောကျ၊
ပြီနော် . . . (ကျပါပြီ)၊ မီးကလဲ သေတတ်တဲ့အမျိုးပဲ . . .
(မှန်ပါ)။

ဒါဖြင့် ဆီလဲ ခန်းတတ်တဲ့အမျိုးမို့ ခန်းရမယ်၊ မီးစာ
ကလဲ ပျောက်ပျက်တတ်တဲ့အမျိုးမို့ ပျောက်ပျက်ရမယ်၊
သဘောကျလား . . . (ကျေပါတယ်)၊ အင်း-မီးတောက်ကလဲ
ဌြမ်းတတ်တဲ့အမျိုးမို့ ဌြမ်းရမှာပဲ . . . (မှန်ပါ)။

အဲဒီကဲ့သို့ ဌြမ်းခဲ့သည်ရှိသော ဒီအရောင်ကြီး ဒီ
သုံးမျိုးကြောင့် ဆက်သွယ်၊ ဒီသုံးမျိုးတည်းဟူသော
အကြောင်းကြောင့် ဆက်သွယ်နေတဲ့အလင်းဆိုတာဟာ
မောင်နိုင် ဒီသုံးမျိုးထက် အရင်ကျကျ ပျက်စီးရမယ် . . .
(မှန်ပါ)။

ဒက္ခာ-ဒက္ခာမတို့ ဒီအထဲမှုံး ဆီရယ်၊ မီးစာရယ်,
မီးရယ်၊ အလင်းရယ်ဟာ ဘယ်သူ့အရင်ဆုံး ပျောက်သင့်
သလဲမေးရင် ဘယ့်နှယ်ပြောကြမလဲ၊ အလင်းဟာ အရင်
ပျောက်သင့်ပါတယ်၊ သဘောကျလား (ကျေပါတယ်)
အလင်းဟာ အရင်ဆုံး၊ ပျောက်သင့်တယ်ဆုံးဟာ ဒက္ခာ-
ဒက္ခာမတွေ ကောင်းကောင်းရှင်းပါပြီ . . . (ရှင်းပါတယ်)။

သြော်-ဒါဖြင့် ဒက္ခာ-ဒက္ခာမတို့ ဘာ့ကြောင့် အလင်း
အရင်ပျောက်ပါလိမ့်မတုံးလို့ အမေးထုတ်ခဲ့သည်ရှိသော,
ပျောက်တတ်တဲ့မဓာအပေါ်မှာလဲ အမြန်ဆုံးပျောက်ရမည့်
တရားက အလင်း . . . (မှန်ပါ)။

ပျောက်တတ်တဲ့တရား သုံးခုအပေါ်မှာ အမြန် တစ်

နံပါတ်, ရွှေးဦးစွာ ပျောက်ရမည့်တရားကဘယ်သူပါလိမ့်. . .
 (အလင်းပါ)၊ သဘောကျလား. . . (ကျပါတယ်)၊ အင်းဆီ
 ကတော့ဖြင့် မိုးစာမရှိလို့သာ မတောက်လိုက်ရတယ် ဆီကျန်
 ရှိချင်ရှိဦးမယ်. . . (မှန်ပါ)၊ မိုးစာကလဲ လေတိုက်လို့သာ,
 သေသွားတယ်၊ မိုးစာကျန်ရှိချင်ရှိမယ်. . . (မှန်ပါ)။

မိုးကလဲ လေတိုက်လို့သာ သေသွားရတယ်၊ သူသည်
 ကားလိုဆိုလိုရှိရင်ဖြင့် တောက်နိုင်သေးတဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိရှိ
 ပါတယ်, လေမနိုင်လို့ သဘောကျလား. . . (ကျပါတယ်)။

ဒီပြင်ဟာတွေကတော့ ခြိုင်းချက်ရှိမယ်ဆုံး ရှိနိုင်သေး
 တယ်တဲ့, ဒီအလင်းကတော့ ဒီသုံးပါး တပါးပါးသာချုပ် သူ
 အရင်ပြုတ်မှာပဲတဲ့. . . (မှန်ပါ)၊ ရှင်နှုက က ဟောနေတယ်၊
 သဘောကျလား. . . (ကျပါတယ်)။

အင်း - ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမဲတို့, ဆီရယ်, မိုးစာရယ်,
 မီးရယ်, အလင်းရယ်, ဘယ်သူ အရင်ပျောက်ဖို့ အကြောင်း
 အကျိုးဆက်ကြည့်ကြစမ်း၊ (အလင်းရောင်ပျောက်ဖို့ပါ)။ အလင်း
 ရောင်ပျောက်ဖို့ဟာ အလွန်အရွေးကြီးပါတယ်. . . (မှန်ပါ)၊
 အလင်းဟာ အရင်ပျောက်မည့်တရားပဲဆုံးတာ ဒကာ-ဒကာမတို့
 သဘောကျလား. . . (ကျပါတယ်)။

သူက ဆီကျန်လဲ သူကအရင်ပျောက်ရမှာပဲ. . .
 (မှန်ပါ)၊ မိုးစာကျန်လဲ . . . (သူက အရင်ပျောက်ရပါမယ်)

မီးငြိမ်းရော... (သူကအရင်ပျောက်ရမယ်)။ သူက အရင်
ပျောက်မှာချည်းဖြစ်နေတော့ ကိုင်း - ဘိက္ခာနှီမတို့ ဒီဥစ္စာသာ
သင်တို့ကြည့်ကြတော့ အလင်းဟာ အရင်ပျောက်ရမယ်ဆို
တဲ့ အဓိပါယ်, အားလုံး ဒကာဒကာမတွေကော ရှင်းပါပြီ
(ရှင်းပါတယ်)။

ခန္ဓာထသွင်းကြပါစို့

ကိုင်း - ဒါဖြင့် ဒါက ရှင်နန္ဒက က ဥပမာအရင်ပြပြီး
သကာလ ကိုင်း ဒကာ-ဒကာမတို့ ခန္ဓာထသွင်းကြပါစို့၊
သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။

ခန္ဓာထမှာ ဟောဒီ၊ အောက်က ဒကာ-ဒကာမတို့
ခင်ဗျားတို့ မျက်လုံးရုပ်ကလေးပေါ့ပျား... (မှန်ပါ)၊ မျက်လုံး
အကြည်ရုပ်ကလေးနော်... (မှန်ပါ)၊ မြင်စိတ်မပါသေးဘူး
နော်... (မှန်ပါ)။ သဘောကျလား (ကျပါတယ်)။ အင်း
ဆိုနဲ့ မျက်လုံးအကြည်ရုပ်နဲ့ အတူတူပဲ... (မှန်ပါ)။ အဆင်း
နဲ့ ဒကာ-ဒကာမတို့ မီးစာနဲ့မတူဘူးလား... (တူပါတယ်)။

အင်း-ဒါဖြင့် ဒကာ-ဒကာမတို့ မီးတောက်ကလေးနဲ့
ဘာနဲ့တူပါလိမ့်မတုံးဆိုတော့ မြင်စိတ်ကလေးနဲ့တူတယ်..
(မှန်ပါ) သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။ မီးတောက်
ကလေးနဲ့ ဘာနဲ့တူတုံး... (မြင်စိတ်ကလေးနဲ့တူပါတယ်)။

၆၁

မြင်စိတ်ကလေးနဲ့တူတော့ အင်း နောက်ကျတော့ မြင်တာ
လေးကို ကျပ်တို့သည်ကားလို့ ဆိုလိုရှိရင်ဖြင့် မြင်တာလေး
ကို ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ ဝေဒနာလေး မလာဘူးလား . . .
(လာပါတယ်)။

ဝေဒနာကအလင်းနဲ့တူတယ်

အင်း-ကောင်းတယ်ဆိုတဲ့ ဝေဒနာလေးက အလင်းပါ,
အင်း မြင်တာလေးက, မကောင်းပါဘူးဆိုတဲ့ ဉာဏ်လေးကော
. . . (အလင်းပါ)၊ မြင်တာလေးဟာဖြင့် အင်း မြင်ကာမျှပဲ
ဆိုတာကော . . . (အလင်းပါ)၊ ဒီဝေဒနာလေးက အလင်းနဲ့
တူတယ်. . . (မှန်ပါ)၊ သဘောကျလား . . . (ကျပါတယ်)။

ဒါ ရှင်နန္ဒက က ဟောနေတာ ဒကာ-ဒကာမတို့
(မှန်ပါ)၊ မျက်လုံးရယ်, အဆင်းရယ်, မြင်စိတ်ကယ်, သုံးခုံ
(မှန်ပါ)၊ အင်း အဲဒီတော့ကိုတဲ့ ခုနက ဒကာ ဒကာ ဒကာမတို့
အနိစ္စသုံးခုံအပေါ်မှာ, မို့နေရတဲ့, အလင်းသည်ကားဆိုလို
ရှိရင် သူဟာအရင်ပျက်ထိုက်တယ်. . . (မှန်ပါ)၊ သဘော
ကျလား . . . (ကျပါတယ်)။

ဝေဒနာသည် အရှင်ပျက်တဲ့ တရား

ဒီမှာလဲ ဒကာ-ဒကာမတို့ ဝေဒနာရှုခိုင်းတာက,

၆၂

အရင်ပျက်ထိုက်တဲ့ တရားလို့, အသေအချာမှုတ်ပါတဲ့ (မှန်ပါ)၊ ဘူးကြောင့်တုံး, အပျက်တွေ, ပျက်ရမည့်တရားက တည်ထောင်လာတဲ့ ဝေဒနာ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျလား (ကျပါတယ်)။

အင်း - မျက်လုံးရှုပ်ကလဲ ပျက်ရမှာပဲ... (မှန်ပါ) မြင်တဲ့အဆင်းရှုပ်ကရော... (ပျက်ရမှာပါ)၊ မြင်စိတ်ဆို တဲ့ စက္ခတိညာဏ်ကရော... (ပျက်မှာပါ)။ အဲဒီအပေါ်မှာ သူက မြို့နေရတဲ့ ဝေဒနာ၊ မြင်ပြီးမှုကောင်း၊ မကောင်းလာတဲ့ (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ ဝေဒနာက အလင်းနဲ့မတူဘူးလား (တူပါတယ်)။ အဲ-ဒါကြောင့် ဒီဝေဒနာသည်ကားဆိုရင် ဒကာ-ဒကာမတို့ အလင်းရောင်နဲ့ အင်မတန်တူတယ်... (မှန်ပါ)၊ အလင်းရောင်နဲ့တူတော့ ဒီဉာဏ်ဟာ မပျက်ထိုက်ဘူး၊ ပျက်ထိုက်တယ် ဆိုတာလဲ၊ ဒကာ ဒကာမတို့ဆီကလဲ ခန်းတတ်တဲ့ အမျိုးမြို့ ဆီခန်းလဲ သူပျက်တာပဲ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျလား (ကျပါတယ်)၊ မီးစာပျက်ကော (သူပျက်ပါတယ်)၊ မီးသေကော ... (သူပျက်ပါတယ်)။

သို့သော သူသည် ရှုံးနောက်ခွဲတဲ့အခါမှာ အရင်ဆုံး ပျက်ထိုက်တဲ့ တရားထဲ သူအပါအဝင် ... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့

ဝေဒနာရှုတဲ့အပါကျလိုရှင်ဖြင့်၊ အင်း ဒီ မီးစာကုန်လိုရှင်လဲ
သူပျက်တယ်... (မှန်ပါ)၊ သဘောကျလား... (ကျပါ
တယ်)၊ ဆီခန်းတော့လဲ ... (သူပျက်ပါတယ်)၊ မီးစာ
မကောင်းလိုလဲ ... (သူပျက်ပါတယ်)၊ မီးငြိမ်းလိုလဲ...
(သူပျက်ပါတယ်)။

သူပျက်တယ်ဆိုတော့ ဒကာ-ဒကာမတွေ သန္တာနှင့်
ဟောဒီမှာ မီးစာဆိုတာသည် ဒီဆီဆိုတာက ဒကာ ဒကာမ
တွေ သိတဲ့အတိုင်း၊ ဒါရုပ်တရားပါ... (မှန်ပါ)၊ စကျွဲပဲ
ထားပါတော့... (မှန်ပါ)၊ ရူပါရုံဆိုတာကလဲ၊ ရုပ်တရားပါ
(မှန်ပါ)၊ ဟော ရုပ်နှစ်ခုပါသွားပြီ (မှန်ပါ)၊ မြင်စိတ်ကလေး
ဆိုတာ နာမ်တရားပါ... (မှန်ပါ) ဟိုဉာဏ် ဝိညာဏကွန်း
ပါမသွားဘူးလား... (ပါသွားပါတယ်)၊ အင်း မြင်တတ်တဲ့
ဝေဒနာဆိုတော့? ဝေဒနာကွန်းကော့ မနေဘူးလား...
(မှန်ပါ)။

ဒီထဲ ရူပကွန်းတစ်ခု၊ ဝိညာဏကွန်းကတစ်ခု၊
ဝေဒကွန်းက တစ်ခု၊ သခ္ပါရကွန်းကတော့ပါပြီးသား ဖြစ်
နေတယ်... (မှန်ပါ)၊ မနေပေါ်ဘူးလား... (နေပါတယ်)
အဲဒီတွင် အရိပ်သဖွယ်၊ အလင်းသဖွယ်ဖြစ်တဲ့ ဝေဒနာသာ
ခင်ပျားတို့က လှည့်သာရှု၊ ကျွန်တာသူနဲ့ အတူတူပြီးတာပဲ
(မှန်ပါ)၊ သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။

မီးသေလိုအလင်းပြောက်တာ

သူတို့၌မီးဖို့ဟာ လိုသေးလား . . . (မလိုပါဘူး)။

ပြီးတော့ ခင်ပျေားတို့ ပျက်တယ်လို့ ရှုတဲ့အခါမှာလဲ
သံသယမရှုပါနဲ့တဲ့၊ ဉာဏ်-မီးသေလို့ ဒီအလင်းပြောက်တယ်
ဆိုသလိုပေါ့ကြာ . . . (မှန်ပါ)၊ ဝိညာက်ချုပ်လို့ သူချုပ်တယ်
. . . (မှန်ပါ)။ ရှုပါရုံချုပ်လို့၊ (သူချုပ်ပါတယ်)၊ အာင်း စက္ခာ။
ပသာဒချုပ်လို့ . . . (သူချုပ်ပါတယ်)။

ဒီလိုရှုလိုက်တော့ကို၊ အဲဒါတွေက သိလို့ မှတ်ပြီး
သကာလဲ၊ သူကလေးပျက်တာသာ ကြည့်ပြီးသကာလဲ၊ ပျက်
ပြီ ပျက်ပြီ၊ သူခဝေဒနာတွေ ပျက်ပြီ၊ ဒုက္ခဝေဒနာပျက်ပြီ၊
ဥပော့ဝေဒနာပျက်ပြီလို့ စွဲသာရှုနေ၊ ကျေန်တာတွေဟာ သူနဲ့
ရောပျက်တာချည်းလို့ မှတ်လိုက် . . . (မှန်ပါ)။ ဘိက္ခာနိမတွေ
ကို ဟောလိုက်တယ် . . . (မှန်ပါ) သဘောကျလား . . .
(ကျပါတယ်)။

ဝေဒနာကိုင့်ပါကိုယ် င့်ဟာ မဆိုနိုင်ပါ

အဲဒီပျက်နေတဲ့တရားကို ဒကာ ဒကာမတွေကတဲ့
ပျက်နေတဲ့ ဝေဒနာကို၊ ဒကာဒကာမတွေက၊ င့်ကိုယ်၊ င့်ဟာ၊
င့်ဥစ္စာလို့၊ ဆိုနိုင်ပါရဲ့လား (မဆိုနိုင်ပါဘူး)။

မဆိုနိုင်ဘူးတဲ့၊ ဒါ ပျက်တာဟာ ဘယ်သူမှုမဆိုင်လို့

ပိုင်ခြင်းကြောင့် အနတ္ထတရားသက်သက်ပဲ (မှန်ပါ)၊
သဘောကျလား... (ကျပါတယ်)၊ အနိစ္စတရားသက်သက်
ဆိုရင် ... (မလွှဲပါဘူး)၊ ဒုက္ခတရားသက်သက်ပဲဆိုရင်
ကော ... (မလွှဲပါဘူး)၊ အနတ္ထတရားသက်သက်ဆိုရင်
ကော ... (မလွှဲပါဘူး)။

အကြောင်းတရားပျက်လို့ အကျိုးတရားပျက်တယ်

အဲဒီ ဝေဒနာလေးဟာ ဒကာ-ဒကာမတို့ အရင်ပျက်
ရမည့်တရား၊ ဒီတင် ဘိက္ခနိမတွေ မေးလိုက်တယ်၊ ဟေး
ဒီဝေဒနာလေးဟာ ဘယ့်နှယ်တုံး ဘိက္ခနိမတို့ ဘယ်လိုများ
သဘောကြောင့် အိုအရှင်ဘူးရား သူသည်ကားဆိုလိုရှိရင်
ပျက်တတ်တဲ့တရားတော်၊ ပေါ်လာတဲ့ အကျိုးတရားပဲတဲ့
အကြောင်း ပျက်တော့(ပေါ့) အကျိုးက မပျက်ပါစေနဲ့ဆိုလို
တပည့်တော်မတို့ ဘယ်ရမတုံး၊ တစ်ခါတည်း ဉာဏ်ထဲမျှ
ရှင်းသွားတယ်... (မှန်ပါ)၊ မရှင်းဘူးလား ... (ရှင်းပဲ
တယ်)။

အဲ, ဉာဏ်ထဲမှ အဲဒီကဲ့သို့ ရှင်းသွားတော့ ခင်ဗျားဝ
လဲ အဲဒီလိုပဲ, ဒကာတွေရော, ဒကာမတွေရော ဒီအတိုင်းရှုံး
ပါ... (မှန်ပါ)၊ ဉာဏ်-သူဟာ နောက်ဆုံးပိတ် ဝေဒနား
လား... (မှန်ပါ)။

“တိန္လားသင်တိဖသော၊ ဒသာ ပစ္စယာဝေဒနာ”ဟု
သူနောက်မကျဘူးလာ... (ဉာဏ်ပါတယ်)၊ အဲဒါကြောင့်
ခင်ပျားတို့ သန္တာန်မှာရှိတဲ့ ဝေဒနာတွေဟာ ပျက်သင့်လို့
ပျက်တဲ့ညစ္စ၊ သူမှိုတာတွေဟာ တစ်ခုမှ နိစ္စပါကြရဲ့လား (မပါ-
ပါဘူး)။

အင်း-တစ်ခါတည်း မျက်လုံးရှပ်ကလဲ၊ အနိစ္စ...
(မှန်ပါ)၊ အဆင်းရှပ်ကလဲ (အနိစ္စပါ)၊ မြင်စိတ်ကလေးကလဲ
(အနိစ္စပါ)၊ သူကြောင့်ဖြစ်ပြီးသကာလဲ အင်းသူတိသုံးခု ပေါင်း
မံလို့ ပေါ်လာတဲ့၊ ကောင်း၊ မကောင်းပေါ်လာတဲ့ ဝမ်းထဲမှာ
ဝေဒနာလေးဟာ ဘယ့်နှယ်နေကြ... (အနိစ္စ)။ ဒါဖြင့်
ဒီအနိစ္စက အရင်ဆုံး အနိစ္စဖြစ်သင့်တယ်ဆိုတာ၊ ဒကာ-
ဒကာမတွေ ငြင်းဖိုလိုသေးလား... (မလိုပါဘူး)။

အင်း-ဆီကုန်လဲ သူပျောက်ရမယ်... (မှန်ပါ)၊
မီးစာကုန်လဲ (သူပျောက်ရပါမယ်)၊ မီးသေလဲ ... (သူ
ပျောက်ရပါမယ်)၊ အင်း-သူပျောက်တဲ့ဘက်ကချည်းနေတယ်
ဒို့ပြင်ဟာတွေက အကုန်အကြွင်းရှိချင်ရှိသေးတယ်...
(မှန်ပါ)၊ ဒါဖြင့် ဒီအနိစ္စသည် သူများထက်ရှုံးကျတဲ့၊ အနိစ္စ
လို့-ဆိုတိုက်၊ မဆိုတိုက် ... (ဆိုတိုက်ပါတယ်)။

အဲဒါတင် ဘိက္ခာနှိမတို့ ဒီအနိစ္စ သဘောကျပလား၊
ဒိတရား၊ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ညစ္စများ “တတ်မမ၊ ဒေသာဟာ
မသို့ ဒေသာ မေ အတ္တာ”ဆိုတဲ့ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့ဟာ၊ ငါ့ညစ္စလို့

များ သင်တို့ စွဲနိုင်ကြရဲလားဆိုတော့၊ အရှင်ဘုရားတဲ့ ဘယ်
နည်းနဲ့မှ မစွဲဘူး၊ အနိစ္စကြောင့် ဖြစ်တဲ့တရားဟာဖြင့် အနိစ္စ
ကိုမိပီးသကာလ၊ ဖြစ်ရတဲ့ မီးနဲ့တူတဲ့၊ အလင်းနဲ့တူတဲ့ ဝေဒနာ
သည် ဘယ်မှာသာလျှင် အနိစ္စဆိုတဲ့ ဥစ္စာကို မလွှဲတမ်း၊
ကေန်ဖြစ်ရမယ်ဆိုတာ တပည့်တော်တို့ အင်မတန် ရှင်းပါ
တယ်၊ အဖြေသဘောကျလား... (ကျပါတယ်)။

အင်မတန်ရှင်းပါတယ်အဖြေ၊ ဒါဖြင့် မင်းတို့ ဒီ
အတိုင်းပဲ ဆက်ပြီးသကာလ၊ ကြိုးစားပါလို့ဆိုတော့ ဒကာ-
ဒကာမတို့ ဘိက္ခာနီမတွေ သောတာပန် တောင့်တတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်က၊ ဖြစ်ပျက်တွေမြင်၊ ဖြစ်ပျက်မှန်း၊ ဖြစ် ပျက်ဆုံးလို့၊
သောတာပန်လောက်တော့ ဖြစ်မယ်လို့ မှန်းတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က၊
သောတာပန်တည်တယ်... (မှန်ပါ)၊ ဒီဖြစ်ပျက်ပဲ...
(မှန်ပါ)။

တချို့က သကဒါဂါမ်လောက် မှန်းထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က
(သကဒါဂါမ်တည်ပါတယ်)၊ အနာဂတ်မှန်းထားတဲ့
ပုဂ္ဂိုလ်က ... (အနာဂတ်တည်ပါတယ်)၊ တချို့က ရဟန္တာ
မှန်းထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က ... (ရဟန္တာဖြစ်ပါတယ်)။ မကွာဘူး
လား... (ကွာပါတယ်)။

အဲ ဒါကြောင့် ဒကာ- ဒကာမတွေလဲ ဒီဘဝ
အတ်သိမ်းမယ်လို့ မှန်းမှ ကောင်းလိမ့်မယ်... (မှန်ပါ)၊
အတ်သိမ်းမယ်လို့ မမှန်းဘဲနဲ့ ပါရမီဖြစ်ဆုံး မရတော့ပါဘူး
(မှန်ပါ)။

၆၈

ဒီဘဝမှာ တို့^(၆) ဆရာကောင်းသမားကောင်းနဲ့ တွေ့
ရတယ်၊ ပါရမိဖြစ်တော့ နားညီးမှတ် ထိုက်တန်သလောက်လဲ
ပါရမိဖြစ်အောင် ကြီးစားမှပဲဆို၊ ရုံးမဟုတ်ပါဘူး၊ စိတ်သာ
ချုံ။ (မှန်ပါ)၊ ရှင်းပြီလား... (ရှင်းပါတယ်)။

ကဲ ယန့် ဒီတင် တော်ပါဉီး၊
သာဓု ... သာဓု ... သာဓု

